

Bryssel den 17.12.2018
COM(2018) 842 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Rapport om den europeiska koldioxidmarknadens funktion

Innehåll

Förteckning över akronymer och förkortningar	2
SAMMANFATTNING.....	5
1. INLEDNING.....	6
2. EU:S UTSLÄPPSHANDELSSYSTEM UNDER FAS 4 (2021–2030)	8
2.1 Ett förstärkt utsläppshandelssystem för EU	8
2.2 Bättre målinriktade regler för koldioxidläckage	9
2.3 Finansiering av koldioxidsnål innovation och modernisering av energisektorn	10
3.1 Verksamheter, anläggningar och luftfartygsoperatörer som omfattas	13
3.2 Unionsregistret och Europeiska unionens transaktionsförteckning (EUTL)	15
4. KOLDIOXIDMARKNADENS FUNKTION 2017	16
4.1 Tillgång: utsläppsrätter i omlopp	17
4.1.1 Tak	17
4.1.2 Utfärdade utsläppsrätter	19
4.1.3 Internationella reduktionsenheter	29
4.2 Efterfrågan: utsläppsrätter som har tagits ur omlopp	30
4.3 Balansera tillgång och efterfrågan	31
5. LUFTFART	35
6. MARKNADSÖVERSIKT	37
6.1 Utsläppsrätternas rättsliga egenskaper och skattebehandling	38
7. ÖVERVAKNING, RAPPORTERING OCH VERIFIERING AV UTSLÄPP	39
8. ÖVERSIKT ÖVER ADMINISTRATIVA ORDNINGAR	42
9. EFTERLEVNAD OCH VERKSTÄLLANDE	43
10. SLUTSATSER OCH UTSIKTER	45
BILAGA	47

Förteckning över akronymer och förkortningar

AVR	Förordningen om ackreditering och verifiering
CA	Behörig myndighet
CCS	Avskiljning och lagring av koldioxid
CCU	Avskiljning och användning av koldioxid
CDM	Mekanismen för ren utveckling
CER	Certifierad utsläppsminskning
CSCF	Sektorsövergripande korrigeringsfaktor
EA	Det europeiska ackrediteringssamarbetet
EES	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
EEX	European Energy Exchange
EIB	Europeiska investeringsbanken
ERU	Utsläppsminskningenheter
EU ETS	EU:s utsläppshandelssystem
EUTL	Europeiska unionens transaktionsförteckning
GHG	Växthusgas
Icao	Internationella civila luftfartsorganisationen
ICE	ICE Future Europe
JI	Mekanismen för gemensamt genomförande
MAR	Förordningen om marknadsmissbruk
Mifid 2	Direktivet om marknader för finansiella instrument
MRR	Förordningen om övervakning och rapportering
MRVA	Övervakning, rapportering, verifiering och ackreditering
MSR	Reserv för marknadsstabilitet
NAB	Nationellt ackrediteringsorgan

NER	Reserven för nya deltagare
PFC	Perfluorkarboner
RES	Förnybara energikällor
TNAC	Totala antalet utsläppsrätter i omlopp

SAMMANFATTNING

Under 2017 ökade utsläppen från anläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem något, med 0,18 % jämfört med 2016. Detta innebär ett trendbrott i utvecklingen med minskande utsläpp sedan systemets tredje handelsperiod (2013–2020) inleddes, vilket kan förklaras med att den reala BNP har ökat med 2,4 %, vilket är mer än under något annat år sedan periodens början. Ökningen drevs framför allt av industrin, medan utsläppen för energisektorn minskade något för fjärde året i rad (se tabell 7 i avsnitt 4.2). De verifierade utsläppen från luftfarten fortsatte att öka, med 4,5 % jämfört med 2016 (se tabell 8 i avsnitt 5).

Det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem, som reformerar systemet inför nästa årtionde, offentliggjordes den 14 mars 2018. Syftet med reformen är att bidra till att minska utsläppen av växthusgaser från de sektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem med 43 % fram till 2030 (i linje med EU:s klimatmål för 2030 och unionens åtaganden inom ramen för Parisavtalet), skydda industrins konkurrenskraft och främja koldioxidsnål modernisering och innovation.

Under de senaste tre åren har överskottet av utsläppsrätter på den europeiska koldioxidmarknaden minskat kontinuerligt, med sammanlagt nästan en halv miljard utsläppsrätter, framför allt genom s.k. senareläggning, dvs. senarelagd auktionering av utsläppsrätter (se figur 3 i avsnitt 4.3). Överskottet kommer dessutom att hanteras genom en förstärkning av reserven för marknadsstabilitet – den mekanism som EU införde 2015 för att minska överskottet av utsläppsrätter och förbättra EU:s utsläppshandelssystemets förmåga att hantera framtida chocker. Från 2019 (när reserven kommer att tas i bruk) och fram till 2023 kommer den andel av överskottet som ska placeras i reserven för marknadsstabilitet att dubblas, från ursprungligen beslutade 12 % till 24 %. Dessutom kommer reservinnehav som överskrider föregående års auktionsvolym inte längre att vara giltiga från och med 2023. Tillsammans med det andra offentliggörandet av överskottsindikatorn för reserven för marknadsstabilitet i maj 2018 kommer dessa reformer att leda till att nästan 265 miljoner utsläppsrätter (16 % av överskottet) placeras i reserven för marknadsstabilitet från januari till augusti 2019 i stället för att auktioneras ut. Detta kommer att minska auktionsvolymen för de första åtta månaderna 2019 med cirka 40 % jämfört med motsvarande volym 2018.

För att hålla takten uppe i den internationella processen med att införa ett globalt system i syfte att begränsa utsläppen från luftfarten och underlätta dess framtida genomförande i EU, har begränsningen i tillämpningsområdet för luftfart till att enbart gälla flygningar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) förlängts fram till 2023. Från och med 2021 ska en linjär minskningsfaktor tillämpas på luftfartssektorn för första gången, vilket innebär att taket för utsläppen från luftfarten kommer att sänkas med 2,2 % per år.

1. INLEDNING

Europeiska unionens utsläppshandelssystem har sedan 2005 varit hörnstenen i EU:s strategi för att minska utsläppen av växthusgaser från industrin och energisektorn. Systemet bidrar i betydande grad till EU:s mål att minska utsläppen av växthusgaser med 20 % jämfört med 1990 års nivåer till 2020. EU är visserligen på god väg att klara och till och med överträffa detta mål¹, men för att nå målet om en minskning av utsläppen med minst 40 % fram till 2030 enligt EU:s klimat- och energiram inför 2030 krävs det fortsatta framsteg². Ett välfungerande utsläppshandelssystem i EU är det viktigaste verktyget för att nå detta mål, eftersom det kan ge en minskning med 43 % av utsläppen jämfört med 2005 i de sektorer som omfattas av systemet.

För att göra möjligt att nå detta mål för EU:s utsläppshandelssystem antog kommissionen år 2015 ett lagstiftningsförslag³ i syfte att revidera utsläppshandelssystemet inför den fjärde handelsperioden (2021–2030). Efter omfattande förhandlingar godkände Europaparlamentet och rådet revideringen i februari 2018 och det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem⁴ trädde i kraft den 8 april 2018.

Under 2017 reviderades direktivet om EU:s utsläppshandelssystem ytterligare⁵ för att ta hänsyn till utvecklingen av en global åtgärd inom Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao) för att minska luftfartens utsläpp genom att bibehålla systemets begränsade omfattning till att gälla flygningar inom EES-området. År 2017 undertecknades också ett avtal⁶ mellan EU och Schweiz om att koppla det schweiziska utsläppshandelssystemet för växthusgaser till EU:s utsläppshandelssystem – det första avtalet av detta slag för EU.

Denna rapport om den europeiska koldioxidmarknadens funktion läggs fram i enlighet med kraven i artiklarna 10.5 och 21.2 i direktiv 2003/87/EG⁷ (direktivet om EU:s utsläppshandelssystem). Såsom fastställs i direktivet är syftet med denna rapport att ge en

¹ År 2015 hade utsläppen av växthusgaser i EU redan minskat med 22 % jämfört med 1990 års nivåer.

² Enligt de nationella prognoserna kommer utsläppen att minska ytterligare fram till 2020, men det krävs kompletterande åtgärder för att nå målet för 2030.

³ COM(2015) 337, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52015PC0337>.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/410 av den 14 mars 2018 om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar, och beslut (EU) 2015/1814, EUT L 76, 19.3.2018, s. 3.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2392 av den 13 december 2017 om ändring av direktiv 2003/87/EG för att förlänga nuvarande begränsningar i tillämpningsområdet för luftfartsverksamhet och förbereda för genomförande av en global marknadsbaserad åtgärd från och med 2021, EUT L 350, 29.12.2017, s. 7.

⁶ Avtal mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om sammankoppling av deras utsläppshandelssystem för växthusgaser, EUT L 322, 7.12.2017, s. 3.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

regelbunden ögonblicksbild av utvecklingen på den europeiska koldioxidmarknaden under året.

Denna rapport omfattar år 2017, men en del initiativ som har lagts fram eller beslutats under första halvåret 2018 presenteras också. Jämfört med förra årets rapport⁸ innehåller den ett nytt kapitel om regelverket för EU:s utsläppshandelssystem under fas 4 och ett nytt tillägg om framstegen i genomförandet samt information om 2018 års överskottsindikator för reserven för marknadsstabilitet och medlemsstaternas bidrag till reserven 2019. I enlighet med de utökade kraven på insyn och rapportering i det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem innehåller årets rapport för första gången en översikt över de faktiska belopp för statligt stöd till indirekta koldioxidkostnader som medlemsstaterna har betalat ut.

De uppgifter som används i denna rapport är de som fanns offentligt tillgängliga och som kommissionen hade tillgång till vid utgången av juni 2018, om inte annat anges⁹. Allmän information om och beskrivningar av EU:s utsläppshandelssystem visas i textrutor i rapporten.

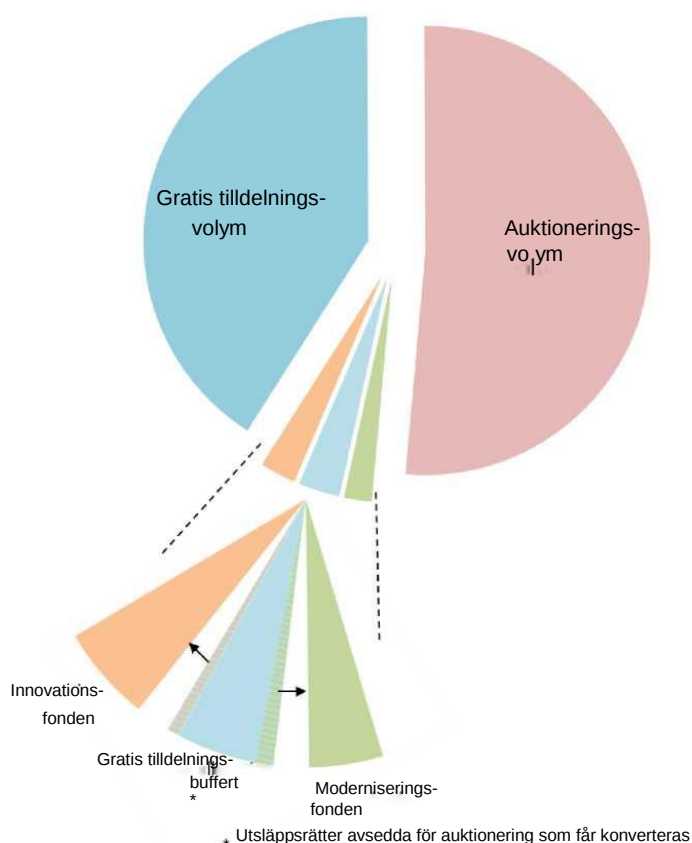
⁸ Rapporter publicerade tidigare år finns att tillgå på https://ec.europa.eu/clima/policies/ets_sv#tab-0-1

⁹ Det slutdatum som användes var den 29 juni 2018.

2. EU:S UTSLÄPPSHANDELSSYSTEM UNDER FAS 4 (2021–2030)

Syftet med det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem för fas 4 är att bidra till att de tre målen uppnås, dvs. minska utsläppen av växthusgaser med 43 % fram till 2030 från de sektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, skydda industrins konkurrenskraft och främja koldioxidsnål modernisering och innovation, genom en rad sammanlänkade åtgärder.

Figur 1: Fördelning av taket under fas 4

2.1 Ett förstärkt utsläppshandelssystem för EU

För att öka takten i utsläppsminskningarna ska det övergripande antalet utsläppsrätter minska med en årlig takt på 2,2 % från och med 2021, jämfört med nuvarande 1,74 %. Ökningen innebär en stadig minskning med cirka 48 miljoner utsläppsrätter per år, jämfört med nuvarande 38 miljoner. Detta ligger i linje med en minskning med 43 % i utsläppen av växthusgaser från de sektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem fram till 2030 jämfört med 2005 års nivåer.

Dessutom kommer reserven för marknadsstabilitet – den mekanism som införts för att minska obalansen på koldioxidmarknaden – att förstärkas avsevärt. Mellan 2019 och 2023 kommer andelen utsläppsrätter som placeras i reserven att fördubblas till 24 % för att balansen av utsläppsrätter på koldioxidmarknaden ska återställas snabbare.

För att ytterligare förbättra funktionen i EU:s utsläppshandelssystem från 2023 och framåt ska antalet utsläppsrätter i reserven för marknadsstabilitet begränsas till föregående års auktionsvolym. Innehav utöver den mängden kommer att bli ogiltiga, om inte annat beslutas vid den första översynen av reserven 2021.

Medlemsstaterna får frivilligt annullera utsläppsrätter från den totala auktionsvolym som är tillgänglig för dem, om elproduktionskapacitet stängs på grund av ytterligare nationella åtgärder. Om kraftverk stängs utan att den berörda medlemsstaten väljer att annullera utsläppsrätter kommer reglerna för reserven att fånga upp effekten genom att inflödet till reserven ökas eller genom att frisläppning av utsläppsrätter från reserven senareläggs.

Mer information om genomförandet av de reviderade bestämmelserna om reserven för marknadsstabilitet finns i kapitel 4.3 (Balansera tillgång och efterfrågan).

2.2 Bättre målinriktade regler för koldioxidläckage

Det befintliga regelverket för tilldelning av gratis utsläppsrätter kommer i princip att bibehållas under fas 4 för att säkerställa förutsägbarhet och insyn för EU:s industri och möta industrins oro för konkurrenskraften i en globaliserad värld. Tilldelningen av gratis utsläppsrätter kommer även fortsättningsvis att vara förutsägbar och öppen. Den ska baseras på riktmärken som härleds med hänsyn till prestandan hos de 10 % av anläggningarna som är effektivast i EU. Det har dock införts ett antal praktiska förbättringar som baseras på erfarenheterna av genomförandet under den nuvarande handelsperioden.

Under fas 4 kommer tilldelningen av gratis utsläppsrätter att inriktas på de sektorer som löper störst risk för att produktionen flyttas utanför EU. Sektorernas exponering för koldioxidläckage ska bedömas på grundval av en indikator som speglar handels- och utsläppsintensitet. Sektorer med hög exponering ska föras in i en förteckning över koldioxidläckage och kommer att få gratis utsläppsrätter motsvarande 100 % av det gällande riktmärket. För mindre exponerade sektorer kommer tilldelningen av gratis utsläppsrätter att uppgå till 30 % fram till 2026 och kommer därefter att fasas ut gradvis fram till 2030. Kommissionen arbetar för närvarande med att fastställa förteckningen över koldioxidläckage för nästa handelsperiod (se tillägg 6 till bilagan), som kommer att gälla under hela fas 4.

För att undvika oförutsedda vinster och avspegla utvecklingen inom teknik och innovation sedan 2008 kommer de 54 riktmärkesvärden som styr nivån på tilldelningen av gratis utsläppsrätter för varje anläggning att uppdateras två gånger under fas 4 på grundval av verkliga uppgifter. En årlig sänkningstakt ska fastställas för varje riktmärke. Den kommer att variera mellan en lägsta årlig takt på 0,2 % för sektorer med färre innovationer och en högsta årlig takt på 1,6 % för sektorer med fler innovationer. Den lägsta sänkningstakten kommer att säkerställa att sektorer med en långsammare utsläppsminskning också bidrar, samtidigt som den högsta sänkningstakten kommer att motivera innovativa sektorer att minska sina utsläpp snabbare. Arbetet med en delegerad akt för att se över reglerna för gratis tilldelning för 2021–2030 pågår, medan arbetet med att uppdatera riktmärkena för gratis tilldelning 2021–2025 väntas börja i slutet av 2019 (se tillägg 6 till bilagan).

Dessutom får tilldelningarna till enskilda anläggningar justeras årligen för att avspegla betydande ökningarna och minskningar i produktionen. Tröskelvärden för justeringar har satts till 15 % och kommer att bedömas på grundval av ett rullande genomsnitt för två år. För att förhindra manipulation och missbruk av systemet för justering av tilldelningar får kommissionen anta genomförandeakter i syfte att fastställa ytterligare bestämmelser om justeringarna. Arbetet med genomförandeakten väntas börja i slutet av 2018 (se tillägg 6 till bilagan).

För att undvika att tillämpa en sektorsövergripande korrigeringsfaktor under nästa handelsperiod har det införts en ny viktig skyddsåtgärd i form av en ”buffert för gratis tilldelning”. Om det skulle behöva tillämpas en korrigeringsfaktor kommer bufferten att användas genom att andelen utsläppsrätter som ska auktioneras under fas 4 minskas med upp till 3 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter, så att den tillgängliga kvantiteten för gratis tilldelning utökas. Om de utsläppsrätter som har avsatts till bufferten för fri tilldelning inte utnyttjas kommer de att göras tillgängliga för att ”fylla på” de nyligen inrättade innovations- och moderniseringsfonderna (se avsnitt 2.3).

Medlemsstaterna kommer även under fas 4 att ha möjlighet att ge statligt stöd till sektorer som är exponerade för risk för koldioxidläckage genom betydande indirekta koldioxidkostnader (dvs. kostnader till följd av höjda elpriser) (se avsnitt 4.1.2.1.2). Detta kommer också att åtföljas av förbättrade bestämmelser om insyn och rapportering. Medlemsstaterna bör eftersträva att använda högst 25 % av auktionsintäkterna för detta ändamål. Om de överskrider det beloppet måste de motivera detta i en rapport, för att skapa insyn. De ska också regelbundet offentliggöra det belopp som har betalats ut till stödmottagarna, både per sektor och sammanlagt. Med hänsyn till de nya bestämmelserna har kommissionen inlett en översyn av riktlinjerna för statligt stöd inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter¹⁰ inför nästa handelsperiod (se tillägg 6 till bilagan).

2.3 Finansiering av koldioxidsnål innovation och modernisering av energisektorn

Flera mekanismer för finansiering av koldioxidsnåla lösningar kommer att hjälpa industrisektorerna och energisektorn att möta innovations- och investeringsutmaningarna under omställningen till en koldioxidsnål ekonomi under fas 4. Bland annat har det inrättats två nya fonder:

- **Innovationsfonden**, som på konkurrensutsatt bas kommer att ge stöd till demonstration av innovativ teknik och banbrytande innovationer i sektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, däribland innovativ förnybar energi, avskiljning och användning av koldioxid (CCU – *Carbon Capture and Utilisation*) och energilagring. De tillgängliga resurserna kommer att motsvara marknadsvärdet för åtminstone 450 miljoner utsläppsrätter vid tidpunkten för auktioneringen. De kommer att kompletteras med eventuell outdelad budget från NER300-programmet

¹⁰ Riktlinjer för vissa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2012, EUT C 158, 5.6.2012, s 4.

och upp till 50 miljoner utsläppsrätter som kan göras tillgängliga för fonden om de inte behövs för den buffert för gratis tilldelning som beskrivs ovan. Projekt i alla medlemsstater, även småskaliga sådana, kommer att kunna få stöd från innovationsfonden. Arbetet med att inrätta innovationsfonden inleddes med ett offentligt samråd i början av 2018¹¹ (se tillägg 6 till bilagan).

- **Moderniseringsfonden** ska ge stöd till investeringar i modernisering av energisektorn och de övergripande energisystemen för att öka energieffektivitet och förnybar energi och stödja en rättvis övergång i kolberoende regioner i de tio medlemsstater som har lägst inkomster¹². Energiproduktionsanläggningar som använder fasta fossila bränslen kommer inte att vara berättigade till stöd¹³. Fonden ska byggas upp med utsläppsrätter motsvarande 2 % av den totala kvantitet under fas 4 som har auktionerats i enlighet med de regler och villkor som har fastställts för auktioner som genomförs på den gemensamma auktionsplattformen. Beroende på i vilken omfattning auktionsandelen minskas till fördel för bufferten för gratis tilldelning kan mängden tillgängliga utsläppsrätter för fonden ökas med upp till 0,5 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter. Arbetet med att inrätta moderniseringsfonden inleddes i september 2018 med förberedande workshoppar i stödmottagande medlemsstater (se tillägg 6 till bilagan).

Utöver de två nya fonderna kommer möjligheten till gratis tilldelning enligt artikel 10c i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem att fortsätta att vara tillgänglig för modernisering av energisektorerna i samma medlemsstater med låga inkomster som är berättigade till stöd från moderniseringsfonden. Insynen i förfarandena för resursfördelning har förbättrats kraftigt. Projekt med ett värde på mer än 12,5 miljoner euro ska väljas genom konkurrensutsatta anbudsförfaranden, medan investeringar under det värdet ska väljas baserat på tydliga och öppna kriterier. Urvalsresultatet ska omfattas av offentliga samråd (såvida inte dessa projekt också väljs genom konkurrensutsatta anbudsförfaranden). Enligt det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem får utsläppsrätter som inte tilldelats inom ramen för artikel 10c under den tredje handelsperioden (2013–2020) tilldelas under 2021–2030 till investeringar som har valts ut genom sådana konkurrensutsatta anbudsförfaranden, om inte den berörda medlemsstaten senast den **30 september 2019** underrättar kommissionen om sin avsikt att inte tilldela alla eller delar av dessa utsläppsrätter. Enligt de nya bestämmelserna får stödberättigade medlemsstater också använda alla eller delar av sina utsläppsrätter enligt artikel 10c för att stödja investeringar inom ramen för moderniseringsfonden, förutsatt att de underrättar kommissionen om de respektive beloppen senast den **30 september 2019**.

¹¹ Information om det offentliga samrådet finns här: https://ec.europa.eu/clima/consultations/public-consultation-establishment-innovation-fund_sv

¹² Bulgarien, Estland, Kroatien, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern.

¹³ Ett undantag har gjorts för effektiv och hållbar fjärrvärme i medlemsstater med en BNP per capita till marknadspriser under 30 % av genomsnittet för EU 2013 (Bulgarien och Rumänien). Undantaget gäller enbart 30 % av de tillgängliga medlen för dessa medlemsstater.

3. INFRASTRUKTUREN FÖR EU:S UTSLÄPPSHANDELSSYSTEM

3.1 Verksamheter, anläggningar och luftfartygsoperatörer som omfattas

EU:s utsläppshandelssystem tillämpas i de 31 länder som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Genom systemet begränsas utsläppen från nästan 11 000 kraftverk och produktionsanläggningar samt från mer än 500 flygbolag med trafik mellan flygplatser inom EES. Systemet omfattar omkring 40 % av utsläppen av växthusgaser i EU.

De sektorer med fasta anläggningar som från och med fas 3 (2013–2020)* ska regleras av EU:s utsläppshandelssystem är energiintensiva industrier, däribland kraftverk och andra förbränningsanläggningar med en tillförd effekt på >20 MW (utom anläggningar för farligt avfall eller kommunalt avfall), oljeraffinaderier, koksverk och anläggningar för produktion av järn och stål, klinker, glas, kalk, tegel, keramiska produkter, massa, papper och kartong, aluminium, petrokemiska produkter, ammoniak, salpetersyra, adipinsyra, glyoxal och glyoxalsyra samt anläggningar för avskiljning, transport i rörledningar och geologisk lagring av koldioxid.

När det gäller luftfarten var EU:s utsläppshandelssystem begränsat till flygningar inom EES-området under perioden 2013–2016, i avvaktan på att Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao) skulle fatta beslut om en global strategi. År 2016 antog Icao en resolution om systemet för kompensation för och minskning av koldioxidutsläpp inom internationell luftfart (Corsia), som ska börja tillämpas 2021. Efter beslutet och i väntan på att Corsia skulle börja tillämpas 2017 förlängdes den EES-interna räckvidden för luftfarten fram till 2023 (se avsnitt 5).

EU:s utsläppshandelssystem omfattar koldioxidutsläpp, men även kväveoxidutsläpp från all produktion av salpetersyra, adipinsyra, glyoxal och glyoxalsyra och utsläpp av perfluorkolväten (PFC) från aluminiumproduktion. Deltagandet i EU:s utsläppshandelssystem är obligatoriskt, men i vissa sektorer omfattas bara anläggningar över en viss storlek. Dessutom kan de deltagande länderna utesluta små anläggningar (som släpper ut mindre än 25 000 ton koldioxid) från systemet om alternativa och likvärdiga åtgärder har vidtagits. I det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem föreskrivs dessutom att mycket små utsläppare (med rapporterade utsläpp på mindre än 2 500 ton koldioxid) får undantas från EU:s utsläppshandelssystem under fas 4, förutsatt att det finns förenklade övervakningssystem för att bedöma storleken på deras utsläpp. Om utsläppen från de mycket små anläggningarna överskrider denna mängd under ett enskilt kalenderår ska de återinföras i systemet. De deltagande länderna kan också lägga till fler sektorer och växthusgaser till utsläppshandelssystemet.

Enligt de artikel 21-rapporter som de deltagande länderna¹⁴ lämnade in 2018 fanns det under 2017 totalt 10 688 anläggningar med utsläppsrätter, jämfört med 10 790 2016 och omkring 10 950 2015.

Liksom under tidigare år var de bränslen som förbrändes inom EU:s utsläppshandelssystem till största delen fossila 2017. 28 länder rapporterade emellertid också att biomassa användes (29 förra året) i samband med 2 181 anläggningar (20,4 % av samtliga anläggningar). Detta ska jämföras med 2 079 anläggningar, motsvarande 19 % av alla anläggningar, förra året. Tre länder (Liechtenstein, Litauen och Malta) rapporterade inte någon användning av biomassa¹⁵. Koldioxidutsläppen från biomassa uppgick till cirka 145 miljoner ton 2017 (8 % av de rapporterade utsläppen inom EU:s utsläppshandelssystem), vilket endast är en liten ökning jämfört med omkring 141 miljoner ton 2016 (även då cirka 8 % av de rapporterade utsläppen inom EU:s utsläppshandelssystem). För 2017 var det endast Sverige som rapporterade användning av biobränslen för två luftfartsoperatörer (för 2016 och 2015 rapporterade både Tyskland och Sverige en sådan användning för tre respektive fyra luftfartsoperatörer).

Sett till indelningen i anläggningskategorier på basis av årliga utsläpp¹⁶ visar uppgifterna från 2017 att 72 % av anläggningarna tillhörde kategori A, nästan 21 % kategori B och drygt 7 % kategori C, liksom tidigare år. 6 110 anläggningar rapporterades som ”anläggningar med låga utsläpp” (57 % av det totala antalet).

Anläggningar som ingår i EU:s utsläppshandelssystem och som omfattar förbränningsverksamhet finns i alla deltagande länder, och i majoriteten av dem förekommer oljeraffinering, stålproduktion, produktion av klinker, glas, keramiska produkter, massa och papper. När det gäller anläggningar som ingår i EU:s utsläppshandelssystem och som dessutom återfinns i förteckningen över anläggningar som släpper ut andra gaser än koldioxid rapporteras att tillstånd har utfärdats för primäraluminium och perfluorkarboner (PFC) i tolv länder (Frankrike, Grekland, Island, Italien, Nederländerna, Norge, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Storbritannien, Sverige och Tyskland), samt för produktion av salpetersyra och N₂O-utsläpp i 20 länder (undantagen är Cypern, Danmark, Estland, Irland, Island, Lettland, Liechtenstein, Luxemburg, Malta, Slovenien och Spanien). När det gäller de återstående dikväveoxidsektorerna – adipinsyra samt glyoxal och glyoxalsyra – rapporteras framställning i tre (Frankrike, Italien och Tyskland) respektive två länder (Frankrike och Tyskland). Endast Norge rapporterade koldioxidavskiljnings- och lagringsverksamhet.

¹⁴ Vid hänvisningar till artikel 21-rapporterna omfattar uttrycken ”deltagande länder” eller ”länder” de 28 EU-medlemsstaterna plus EES-länderna (Island, Norge och Liechtenstein).

¹⁵ Emissionsfaktorn för biomassa i EU:s utsläppshandelssystem ska vara noll, vilket innebär att utsläppen ska rapporteras men att inga utsläppsrätter behöver överlämnas för dem.

¹⁶ Kategori C-anläggningar släpper ut mer än 500 000 ton koldioxid per år, kategori B-anläggningar släpper ut mellan 500 000 och 50 000 ton koldioxid per år och kategori A-anläggningar släpper ut mindre än 50 000 ton per år. Som ”anläggningar med låga utsläpp” betecknas kategori A-anläggningar vilka släpper ut mindre än 25 000 ton koldioxid per år. Se kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 av den 21 juni 2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, EUT L 181, 12.7.2012, s. 30.

Sju länder (Frankrike, Island, Italien, Kroatien, Slovenien, Spanien och Storbritannien) har utnyttjat möjligheten att utesluta små utsläppskällor från EU:s utsläppshandelssystem i enlighet med artikel 27 i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem. Den totala mängd utsläpp som uteslöts 2017 uppgick till ungefär 2,85 miljoner ton koldioxid (cirka 0,16 % av de totala verifierade utsläppen).

Enligt artikel 21-rapporterna 2018 har hittills åtta länder (Belgien, Danmark, Frankrike, Kroatien, Liechtenstein, Litauen, Nederländerna och Ungern) utnyttjat bestämmelsen i artikel 13 i förordningen om övervakning och rapportering¹⁷ om att tillåta förenklade övervakningsplaner när riskerna är låga. Endast Nederländerna har anslutit sig sedan 2016. När det gäller luftfartygsoperatörer med låga utsläpp har tre länder (Belgien, Island och Polen) rapporterat att de har utnyttjat denna bestämmelse under 2017.

Under 2017 rapporterades att 541 luftfartygsoperatörer hade en övervakningsplan (jämfört med 503 under 2016 och 524 under 2015). Av de rapporterade operatörerna var 58 % (316) kommersiella, medan återstående 42 % (225) var icke-kommersiella¹⁸. Totalt 280 stycken (nästan 52 %) räknades som små utsläppskällor (jämfört med 249 (50 %) 2016 och 274 (52 %) 2015).

3.2 Unionsregistret och Europeiska unionens transaktionsförteckning (EUTL)

I unionsregistret och Europeiska unionens transaktionsförteckning registreras kontoinnehavarnas allmänna utsläppsrätter och utsläppsrätter för luftfart samt transaktioner med dessa mellan kontona. De drivs och underhålls av kommissionen, medan de nationella registeradministratörerna i de 31 deltagande länderna fortsätter att fungera som kontaktpersoner för företrädarna för omkring 15 000 konton (företag eller fysiska personer). Unionsregistret innehåller konton för fasta anläggningar och luftfartygsoperatörer, medan EUTL automatiskt kontrollerar, registrerar och godkänner alla transaktioner mellan kontona och på så sätt säkerställer att alla transfereringar överensstämmer med reglerna för EU:s utsläppshandelssystem.

Uppgifterna i unionsregistret och Europeiska unionens transaktionsförteckning är en viktig källa till information för olika typer av rapportering inom ramen för utsläppshandelssystemet, t.ex. för beräkningen av överskottsindikatorn för reserven för marknadsstabilitet (se avsnitt 4.3) och Europeiska miljöbyråns (EEA) rapportering. Europeiska unionens transaktionsförteckning ger också insyn i EU:s utsläppshandelssystem genom att offentliggöra* uppgifter om tilldelningsrätter och om hur fasta anläggningar och luftfartygsoperatörer uppfyller bestämmelserna för utsläppshandelssystemet.

¹⁷ Kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 av den 21 juni 2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, EUT L 181, 12.7.2012, s. 30.

¹⁸ Ett flygbolag som transporterar passagerare och riktar sig till allmänheten är ett exempel på en kommersiell luftfartygsoperatör. Ett privatägt flygplan är ett exempel på en icke-kommersiell luftfartygsoperatör.

Unionsregistret och Europeiska unionens transaktionsförteckning var i full drift dygnet runt årets alla dagar under hela 2017, med endast kortare avbrott på sammanlagt cirka 17 timmar på grund av tekniska uppgraderingar.

Under 2017 inledde kommissionen flytten till en modernare och säkrare värplattform för både unionsregistret och Europeiska unionens transaktionsförteckning. Flytten slutfördes i juni 2018. Dessutom började kommissionen i samförstånd med medlemsstaterna att genomföra flera förändringar i syfte att effektivisera arbetet med unionsregistret.

I februari 2018 ändrades förordningen om ett unionsregister för EU:s utsläppshandelssystem¹⁹ i syfte att införa åtgärder för att skydda miljönyttan av EU:s utsläppshandelssystem i de fall där EU-lagstiftningen upphör att gälla för en medlemsstat som lämnar EU.

4. KOLDIOXIDMARKNADENS FUNKTION 2017

I det här kapitlet behandlas information som rör aspekter av tillgång och efterfrågan på utsläppsrätter i EU:s utsläppshandelssystem. I avsnittet om tillgång finns information om tak, gratis tilldelning, NER300-programmet, auktionering, undantag från full auktionering för energisektorn (artikel 10c), användningen av internationella reduktionsenheter samt ett kapitel om system för kompensation för indirekta koldioxidkostnader.

På efterfrågesidan innehåller kapitlet information om de verifierade utsläppen samt om metoder för att balansera tillgång och efterfrågan på utsläppsrätter, såsom reserven för marknadsstabilitet.

¹⁹ Kommissionens förordning (EU) 2018/208 av den 12 februari 2018 om ändring av förordning (EU) nr 389/2013 om upprättande av ett unionsregister, EUT L 39, 13.2.2018, s. 3.

4.1 Tillgång: utsläppsrätter i omlopp

4.1.1 Tak

Taket är den absoluta mängd växthusgaser som får släppas ut av enheter som omfattas av systemet för att garantera att målet för utsläppsminskningen uppfylls och motsvarar antalet utsläppsrätter som har satts i omlopp under en handelsperiod. Under fas 3 tillämpas ett EU-omfattande tak som ersätter det tidigare systemet med nationella tak.

Taket för utsläpp från fasta anläggningar 2013 sattes till 2 084 301 856 utsläppsrätter. Detta tak sänks varje år med en linjär minskningsfaktor på 1,74 % jämfört med den genomsnittliga totala årliga kvantitet utsläppsrätter som utfärdats för perioden 2008–2012, vilket innebär att det antal utsläppsrätter som kan utnyttjas av fasta anläggningar kommer att vara 21 % lägre 2020 än det var 2005.

Taket för luftfartssektorn sattes ursprungligen till 210 349 264 utsläppsrätter per år, vilket motsvarar en minskning på 5 % i förhållande till de genomsnittliga årliga utsläppen från luftfarten under perioden 2004–2006. Den 1 januari 2014 höjdes taket med 116 524 utsläppsrätter i samband med att Kroatien gick med i EU:s utsläppshandelssystem. Tanken var att detta tak skulle återspegla 2008 års lagstiftning*, där det fastställdes att alla flygningar från, till och inom EES skulle inkluderas i EU:s utsläppshandelssystem. Räckvidden för EU:s utsläppshandelssystem begränsades emellertid tillfälligt till flygningar inom EES mellan 2013 och 2016 för att stödja Icaos utveckling av en global åtgärd i syfte att stabilisera utsläppen från den internationella luftfarten på 2020 års nivåer. Antalet utsläppsrätter för luftfart som har satts i omlopp under perioden 2013–2016 är därför betydligt färre än det ursprungliga taket. År 2017 förlängdes den EES-interna räckvidden fram till 2023, i väntan på att Icaos globala åtgärd ska börja tillämpas (se avsnitt 5).

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen.

I tabell 1 visas siffrorna för taket för fasta anläggningar och antalet utsläppsrätter för luftfart som sattes i omlopp²⁰ varje år under fas 3 av EU:s utsläppshandelssystem.

²⁰ Antalet utsläppsrätter för luftfart som har satts i omlopp sedan 2013 är resultatet av en bottom-up-strategi som börjar med gratis tilldelning (fastställd på basis av verksamhetsbaserade riktmärken för operatörernas verksamhet inom EES). Därefter härleds det antal utsläppsrätter som utauktioneras från det faktum att 85 % av det totala antalet ska tilldelas gratis (med en särskild reserv för senare tilldelningar till snabbväxande luftfartygsoperatörer och nya aktörer) och 15 % utauktioneras.

Tabell 1: Tak för EU:s utsläppshandelssystem 2013–2020

År	Årligt tak (fasta anläggningar)	Antalet utsläppsrätter för luftfart som årligen satts i omlopp ²¹
2013	2 084 301 856	32 455 296
2014	2 046 037 610	41 866 834
2015	2 007 773 364	50 669 024
2016	1 969 509 118	38 879 316
2017	1 931 244 873	38 711 651
2018	1 892 980 627	38 703 971 ²²
2019	1 854 716 381	
2020	1 816 452 135	

²¹ De uppdaterade siffrorna omfattar utbytet av internationella reduktionsenheter utöver utsläppsrätter som tilldelats gratis och auktionerade utsläppsrätter.

²² Inkluderar information från luftfartsauktionskalendern för 2018.

4.1.2 Utfärdade utsläppsrätter

4.1.2.1 Gratis tilldelning

Under fas 3 av EU:s utsläppshandelssystem blev auktionering standardmetoden för tilldelning av utsläppsrätter, men ett betydande antal utsläppsrätter tilldelas dock fortfarande gratis. Följande principer tillämpas:

- Utsläppsrätter tilldelas inte längre gratis för elproduktion.
- Gratis utsläppsrätter fördelas enligt EU-omfattande harmoniserade regler.
- Gratis tilldelning baseras på prestandariktmärken för att stärka incitamenten för att minska utsläppen av växthusgaser och göra innovationer samt belöna de effektivaste anläggningarna.
- En ny EU-omfattande reserv för nya deltagare (NER) för nya anläggningar och anläggningar med väsentligt ökad kapacitet har inrättats, motsvarande 5 % av det totala antalet utsläppsrätter för fas 3.

Industrianläggningar får gratis tilldelning av utsläppsrätter för att hantera risken för koldioxidläckage (att företag av kostnadsskäl överför produktion till tredjeländer med mindre stränga begränsningar för utsläpp av växthusgaser, vilket kan leda till att deras totala utsläpp ökar). De sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage anges i en förteckning*. Ursprungligen gällde förteckningen perioden 2015–2019, men dess giltighetstid förlängdes till 2020 genom det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem.

* Den aktuella förteckningen finns att tillgå på <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/ALL/?uri=CELEX:32014D0746>

Under fas 3 kommer ungefär 43 % av den sammanlagda kvantiteten tillgängliga utsläppsrätter gratis att tilldelas industrianläggningar och installationer för elproduktion, medan andelen utsläppsrätter som ska auktioneras av medlemsstaterna uppgår till 57 %.

Den ursprungliga reserven för nya deltagare innehöll 480,2 miljoner utsläppsrätter, efter avdrag för 300 miljoner utsläppsrätter till NER300-programmet. Fram till juni 2018 har 153,1 miljoner utsläppsrätter reserverats för 780 anläggningar för hela fas 3. Återstoden av reserven för nya deltagare, som uppgår till 327,1 miljoner utsläppsrätter, kan delas ut i framtiden. Ett stort antal av dessa utsläppsrätter väntas dock förbli outdelade.

Fram till juni 2018 har tilldelningen minskats med ungefär 376 miljoner utsläppsrätter på grund av att anläggningar har stängts eller minskat sin produktion eller produktionskapacitet jämfört med vad som ursprungligen användes för att beräkna tilldelningen för fas 3.

Tabell 2: Antal utsläppsrätter (i miljoner) som tilldelats gratis till industrin under perioden 2013–2018²³

	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Gratis tilldelning²⁴ (EU28 + EES- och Eftastaterna)	903,0	874,8	847,6	821,3	796,2	771,9
Tilldelningar från reserven för nya deltagare (investeringar i nyetableringar och kapacitetshöjningar)	11,5	14,7	17,8	20,3	20,7	20,0
Gratis utsläppsrätter som ännu inte har tilldelats på grund av nedläggningar eller förändringar i produktion eller produktionskapacitet	40,2	58,6	70,0	66,1	68,9	72,2

Eftersom efterfrågan på gratis tilldelning översteg den tillgängliga kvantiteten minskades tilldelningen till alla anläggningar inom EU:s utsläppshandelssystem med samma procentsats med hjälp av en ”sektorsövergripande korrigeringsfaktor”²⁵. I januari 2017 såg kommissionen över²⁶ de ursprungliga värdena för den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn efter en dom²⁷ i EU-domstolen.

²³ Denna siffra omfattar anmälningar från medlemsstaterna som har tagits emot fram till juni 2018 och kan komma att ändras betydligt på grund av senare anmälningar.

²⁴ Ursprunglig mängd, före tillämpning av de minskningar som anges nedan i tabellen.

²⁵ Kommissionens beslut 2013/448/EU, EUT L 240, 7.9.2013, s. 27.

²⁶ Kommissionens beslut 2017/126/EU, EUT L 19, 25.1.2017, s. 93.

²⁷ Europeiska unionens domstols dom den 28 april 2016 i de förenade målen C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 och C-391/14 till C-393/14 Borealis Polyolefine GmbH med flera mot Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft med flera, ECLI:EU:C:2016:311.

4.1.2.1.1 NER300-programmet

NER300 är ett storskaligt finansieringsprogram för innovativa koldioxidsnåla energidemonstrationsprojekt. Syftet är att demonstrera miljösäker avskiljning och geologisk lagring av koldioxid (CCS-demonstrationsprojekt) och innovativa tekniker för förnybar energi (RES-demonstrationsprojekt) inom EU.

NER300 finansieras genom monetarisering av 300 miljoner utsläppsrätter från reserven för nya deltagare. Medlen fördelades till projekt som valdes ut genom två ansökningsomgångar i december 2012 och juli 2014.

Resultatet blev att 38 RES-projekt och ett CCS-projekt i 20 EU-medlemsstater tilldelades totalt 2,1 miljarder euro. Av dessa är sex i drift: bioenergiprojekten BEST i Italien och Verbiostraw i Tyskland, vindparken i Blaiken i Sverige och vindparken i Handalm i Österrike samt de havsbaserade vindkraftparkerna Veja Mate och Nordsee One i Tyskland.

Slutliga investeringsbeslut har hittills fattats för ytterligare 13 projekt, medan 14 har avbrutits. Elva projekt befinner sig i olika förberedelsestadier. NER300-beslutet ändrades den 20 november 2017²⁸ för att göra det möjligt att återinvestera frigjorda medel från de avbrutna projekten från den första ansökningsomgången (487 miljoner euro hittills) i befintliga finansiella instrument – energidemonstrationsprojekten InnovFin och skuldinstrumentet fonden för ett sammanlänkat Europa, som båda administreras av Europeiska investeringsbanken.

De frigjorda medlen från avbrutna projekt från den andra ansökningsomgången (515 miljoner euro hittills) kommer att läggas till de tillgängliga resurserna för innovationsfonden (se kapitel 2.3 och tillägg 6).

Tabell 3: NER300-projekt som fick anslag i den första och andra ansökningsomgången²⁹

	Första ansökningsomgången	Andra ansökningsomgången
Projekt under förberedelse	8	11
Pågående projekt	6	0
Indragna projekt	6	8
Summa	20	19

²⁸ Kommissionens beslut (EU) 2017/2172 av den 20 november 2017 om ändring av beslut 2010/670/EU vad gäller användningen av icke-utbetalda intäkter från den första ansökningsomgången.

²⁹ I linje med kommissionens beslut 2010/670/EU måste slutliga investeringsbeslut för de projekt som fick anslag i den första ansökningsomgången fattas före 2016 års utgång. För de projekt som fick anslag i den andra ansökningsomgången måste beslut fattas före utgången av juni 2018.

4.1.2.1.2 Kompensation för indirekta koldioxidkostnader

Utöver tilldelningen av gratis utsläppsrätter för att täcka direkta koldioxidkostnader får medlemsstaterna bevilja statligt stöd för att kompensera vissa elintensiva industrier för indirekta koldioxidkostnader, dvs. kostnader till följd av höjda elpriser på grund av att elproducenter överför kostnaderna för köp av utsläppsrätter till konsumenterna.

För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av stödet till indirekta koldioxidkostnader i medlemsstaterna och minimera snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden har kommissionen antagit riktlinjer för statligt stöd inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter* som är giltiga fram till utgången av 2020. I riktlinjerna fastställs bland annat stödberättigade sektorer och högsta stödbelopp som kompensation för indirekta koldioxidkostnader. Enligt riktlinjerna får de stödberättigande kostnaderna endast ersättas delvis och kompensationen ska minskas gradvis**, för att bibehålla incitamenten för energieffektivitet och en övergång till ”grön” el i linje med EU:s mål för minskning av koldioxidutsläppen. Enligt det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem får medlemsstaterna fortsätta att ge kompensation för indirekta koldioxidkostnader under fas 4, och detta kompletteras med mer kraftfulla bestämmelser om insyn och rapportering (se avsnitt 2.2). Med hänsyn till de nya bestämmelserna har kommissionen inlett en översyn av riktlinjerna för statligt stöd inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter inför nästa handelsperiod (se tillägg 6 till bilagan).

* Riktlinjer för vissa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2012, EUT C 158, 5.6.2012, s. 4.

** Den högsta andelen av de stödberättigande kostnaderna minskar från 85 % under perioden 2013–2015, till 80 % under perioden 2016–2018 och till 75 % under perioden 2019–2020.

Hittills har kommissionen godkänt tolv³⁰ stödordningar för kompensation för indirekta koldioxidkostnader i elva medlemsstater. De senaste nytillskotten är ordningen för Vallonien, som trädde i kraft den 16 mars 2018, och ordningen för Luxemburg, som blev godkänd för statligt stöd den 6 juli 2018.

Som anges i avsnitt 2.2 trädde nya krav på insyn och rapportering i kraft under 2018 inom ramen för det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem. Inom tre månader från utgången av varje år ska medlemsstater som har infört sådana ekonomiska åtgärder därför på lätt tillgängligt sätt offentliggöra den totala kompensationens storlek uppdelad på de sektorer och delsektorer som fått stöd.

En sammanfattning av de uppgifter som medlemsstaterna offentliggör om kompensation som har betalats ut under 2017 återfinns i tabell 4.

³⁰ Dessutom har ändringar godkänts för de franska och spanska ordningarna.

Tabell 4: Kompensation för indirekta koldioxidkostnader som har betalats ut av medlemsstaterna under 2017

Medlemsstat	Stödordningens varaktighet	Kompensation som har betalats ut 2017 för indirekta kostnader under 2016 (miljoner euro)	Antal stödmottagare (anläggningar)	Auktionsintäkter 2016 (miljoner euro)	Andel av auktionsintäkterna som har använts till kompensation för indirekta kostnader
Storbritannien ³¹	2013–2020	19 ³²	95	419	4,6 %
Tyskland ³³	2013–2020	289	902	846	34,1 %
Belgien (Flandern) ³⁴	2013–2020	46,7	107	107	43,6 %
Nederländerna ³⁵	2013–2020	53,5	92	145,5	37 %
Grekland ³⁶	2013–2020	12,4	52	147	8,4 %
Litauen ³⁷	2014–2020	1	1	21	4,8 %
Slovakien ³⁸	2014–2020	10	5	65	15,4 %
Frankrike ³⁹	2015–2020	140	296	231	60,0 %
Finland ⁴⁰	2016–2020	38	55	71	40,0 %
Spanien ⁴¹	2013–2020	84	136	365	23 %

Totalt har de tio medlemsstaterna betalat ut cirka 694 miljoner euro i kompensation för indirekta kostnader under 2017. De medlemsstater som har infört stödordningar för kompensation motsvarar ungefär 70 % av EU:s BNP. De största mottagarna av kompensationen var kemisk sektor, sektorn för icke-järnmetaller respektive järn- och stålsektorn.

En av bestämmelserna om insyn i det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem innebär att medlemsstater som har använt mer än 25 % av sina auktionsintäkter till att betala ut kompensation för indirekta kostnader under ett visst år måste offentliggöra en rapport om

³¹https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/723181/Indirect_Cost_Compensation_EU_ETS_UK_Publication_2017_Revised.pdf

³² Baserat på en genomsnittlig växelkurs mellan euro och brittiska pund på 0,88723 under 2017.

³³ https://www.strompreiskompensation.de/SPK/SharedDocs/news/SPK-Auswertungsbericht.html?__site=SPK

³⁴ [https://www.cnc-nkc.be/sites/default/files/report/file/2018-08-](https://www.cnc-nkc.be/sites/default/files/report/file/2018-08-13_rapportering_icl_2017_goegekeurd_door_nkc_fr_en_nl.pdf)

[13_rapportering_icl_2017_goegekeurd_door_nkc_fr_en_nl.pdf](https://www.cnc-nkc.be/sites/default/files/report/file/2018-08-13_rapportering_icl_2017_goegekeurd_door_nkc_fr_en_nl.pdf)

³⁵ <https://www.rvo.nl/subsidies-regelingen/subsidieregeling-indirecte-emissiekosten-ets>

³⁶ <http://www.lagie.gr/anakoinoseis/anakoinoseis/anakoinosi/article/1605/>

³⁷ <http://ukmin.lrv.lt/lt/veiklos-sritvs/versloaplinka/pramone/valstybes-pagalba>

³⁸ http://www.envirofond.sk/_img/Prehlady/Dotacie/Dotacie_2017.pdf

³⁹ <https://www.ecologique-solidaire.gouv.fr/sites/default/files/Informations%20sur%20la%20compensation%20des%20coûts%20indirects%20en%20France.pdf>

⁴⁰ <https://tem.fi/documents/1410877/2414868/Päästökauppadirektiivin+mukaiset+tiedot+2017+maksetusta+kompensaatiotuesta/86ca7fc7-04f7-446b-843d-c4c6fb861386/Päästökauppadirektiivin+mukaiset+tiedot+2017+maksetusta+kompensaatiotuesta.pdf>

⁴¹ <http://www.mincotur.gob.es/PortalAyudas/emisionesCO2/concesion/2017/Paginas/Resolucion.aspx> and <http://www.mincotur.gob.es/PortalAyudas/emisionesCO2/concesion/2017/Paginas/PropComplementaria.aspx>

skälen till att detta tröskelvärde överskreds. De berörda medlemsstaterna jämförde därför sina utbetalningar av kompensation för indirekta kostnader under 2017 med auktionsintäkterna under kalenderåret 2016.⁴² Under 2017 överskred Belgien (Flandern), Finland, Frankrike, Tyskland och Nederländerna tröskelvärdet på 25 % och utarbetade därför en rapport.

4.1.2.2 Auktionering av utsläppsrätter

Från och med fas 3 av EU:s utsläppshandelssystem är auktionering via den primära marknaden standardmetoden för tilldelning av utsläppsrätter. De primära auktionerna styrs av auktioneringsförordningen*, som innehåller uppgifter om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionsförfarandet i syfte att se till att det sker på ett transparent, tydligt, harmoniserat och icke-diskriminerande sätt.

* Kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 av den 12 november 2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, EUT L 302, 18.11.2010, s. 1.

År 2017 ändrades förordningen om auktionering för att på nytt utse ICE Future Europe (ICE) som auktionsplattform för Storbritannien från och med den 10 november 2017. Ändringen omfattade också de bestämmelser som behövs för det kommande införandet av reserven för marknadsstabilitet. Förordningen om auktionering håller för närvarande på att ändras ytterligare för att återinföra EEX som Tysklands auktionsplattform och möjliggöra auktioneringen av de första 50 miljoner utsläppsrätterna för innovationsfonden, som ska tas från reserven för marknadsstabilitet år 2020.

Auktionerna genomfördes via följande auktionsplattformar under rapportperioden:

- European Energy Exchange AG ("EEX"), den gemensamma auktionsplattformen för de 25 medlemsstater som deltar i ett gemensamt upphandlingsförfarande samt Polen, som har valt att lämna det gemensamma upphandlingsförfarandet men ännu inte har förordnat någon fristående auktionsplattform. Sedan den 5 september 2016 genomför EEX auktionerna som den andra gemensamma auktionsplattformen, förordnad den 13 juli 2016.
- EEX som fristående auktionsplattform för Tyskland.
- ICE som fristående auktionsplattform för Storbritannien.

Island, Liechtenstein och Norge har ännu inte börjat auktionera utsläppsrätter. Arbete pågår för att göra det möjligt att auktionera dessa utsläppsrätter på den gemensamma auktionsplattformen.

Under 2017 auktionerade EEX, för sina 27 medlemsstaters räkning, 89 % av den totala auktionerade mängden, medan ICE auktionerade 11 % av den totala mängden för

⁴² Anledningen till att 2017 års utbetalningar jämförs med 2016 års auktionsintäkter är att utbetalningarna 2017 är en kompensation för konsumenternas indirekta kostnader för energiköp under kalenderåret 2016.

Storbritanniens räkning. Det hade anordnats mer än 1 270 auktioner fram till den 30 juni 2018.

I tabell 5 nedan finns en översikt över de volymer utsläppsrätter⁴³ som har auktionerats av EEX och ICE fram till den 30 juni 2018, inklusive de tidiga auktionerna⁴⁴ för allmänna utsläppsrätter.

Tabell 5: Total mängd utsläppsrätter för fas 3 som har auktionerats under 2012–2018

År	Allmänna utsläppsrätter	Utsläppsrätter för luftfart
2012	89 701 500	2 500 000
2013	808 146 500	0
2014	528 399 500	9 278 000
2015	632 725 500	16 390 500
2016	715 289 500	5 997 500
2017	951 195 500	4 730 500
2018 (till den 30 juni 2018)	482 921 500	1 930 000

Auktionerna genomfördes i allmänhet friktionsfritt och auktionspriserna låg generellt nära sekundärmarknadspriserna.

Mellan januari 2017 och juni 2018 ställdes fyra auktioner in, antingen på grund av att reservpriset inte uppnåddes eller för att den totala volymen anbud var mindre än den auktionerade volymen. Därmed har totalt nio av de mer än 1 270 auktioner som har genomförts enligt auktioneringsförordningen sedan i slutet av 2012 ställts in. En översikt över auktionspriser, antal deltagare och täckningsgrader för auktionerna för allmänna utsläppsrätter från 2013 till den 30 juni 2018 finns i tillägg 2. Auktionsplattformarna offentliggör utan onödigt dröjsmål de detaljerade resultaten av varje auktion på särskilda webbplatser. Mer information om resultatet av auktionerna, bland annat om deltagande, täckningsgrader och priser, finns i medlemsstaternas rapporter som offentliggörs på kommissionens webbplats⁴⁵.

Medlemsstaternas totala inkomster från auktionerna mellan 2012 och den 30 juni 2018 uppgick till mer än 26 miljarder euro (enbart under 2017 var de totala inkomsterna 5,6 miljarder euro). Enligt direktivet om EU:s utsläppshandelssystem bör minst 50 % av

⁴³ Antalet allmänna utsläppsrätter har fastställts med hänsyn till beslut 1359/2013/EU. Antalet utsläppsrätter för luftfart har fastställts i enlighet med beslut 377/2013/EU och förordning (EU) nr 421/2014.

⁴⁴ Tidiga auktioner av utsläppsrätter för fas 3 hölls 2012 med hänsyn till den vanliga affärsmetoden inom elsektorn, som går ut på att sälja el på forwardkontraktsbasis och köpa in den inmatning som behövs (inklusive utsläppsrätter) när de säljer sin produktion.

⁴⁵ http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/auctioning/documentation_en.htm

inkomsterna från auktioneringen, inklusive alla inkomster från utsläppsrätter som fördelas för solidaritet och tillväxt, användas av medlemsstaterna för klimat- och energirelaterade ändamål. Enligt uppgifter till kommissionen har medlemsstaterna använt eller planerat att använda omkring 80 % av dessa inkomster för angivna klimat- och energirelaterade ändamål 2017⁴⁶.

4.1.2.3 Undantag från full auktionering för energisektorn

I artikel 10c i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem föreskrivs ett undantag från den allmänna regeln om auktionering för att stödja investeringar i modernisering av elsektorn i vissa medlemsstater med lägre inkomster. Åtta av tio medlemsstater som har rätt till det använder detta undantag och tilldelar elproducenter ett antal utsläppsrätter gratis förutsatt att motsvarande investeringar genomförs.

De utsläppsrätter som har tilldelats gratis enligt artikel 10c dras av från den mängd som respektive medlemsstat annars skulle ha auktionerat. Beroende på de nationella reglerna för tillämpning av undantaget kan elproducenterna få gratis utsläppsrätter motsvarande det ekonomiska värdet av de investeringar som de gör enligt de nationella investeringsplanerna, eller motsvarande inbetalningarna till en nationell fond som används för att finansiera sådana investeringar. Eftersom tilldelningen av gratis utsläppsrätter till elproducenter enligt artikel 10c i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem i princip skulle omfatta statligt stöd, har de nationella ordningarna för att genomföra undantaget enligt artikel 10c godkänts enligt reglerna för statligt stöd och omfattas av kraven i riktlinjerna för statligt stöd.**

Gratis tilldelning enligt artikel 10c kommer att fortsätta att vara tillgänglig under nästa handelsperiod, men med förstärkta bestämmelser om insyn och med en möjlighet för stödberättigade medlemsstater att använda hela eller delar av sin tilldelning enligt artikel 10c för att stödja investeringar inom ramen för moderniseringsfonden (se avsnitt 2.3).

* Bulgarien, Cypern, Estland, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Rumänien, Tjeckien och Ungern har rätt att tillämpa undantaget. Malta och Lettland har beslutat att inte utnyttja undantaget.

** Riktlinjer för vissa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2012, EUT C 158, 5.6.2012, s 4.

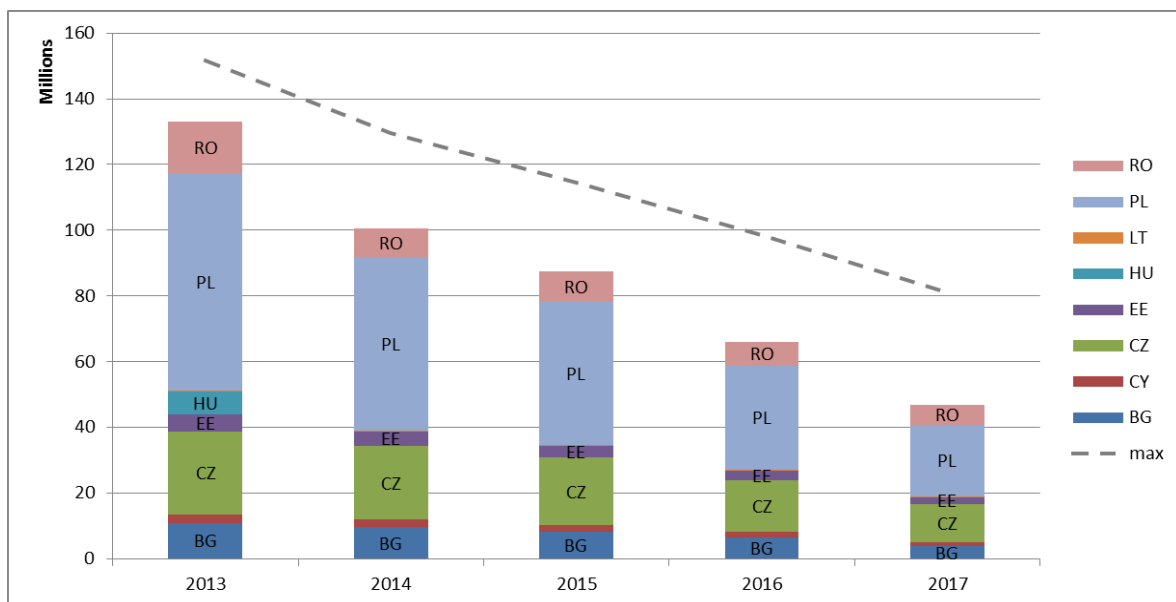
Antalet utsläppsrätter som har tilldelats gratis till elproducenter för 2017 anges i tabell 1 i tillägg 1 till bilagan, medan det maximala antalet utsläppsrätter per år framgår av tabell 2 i tillägg 1.

⁴⁶ Mer information om hur medlemsstaterna använder inkomsterna från auktioneringen finns i 2018 års lägesrapport om klimatåtgärder. COM(2018)716 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=COM:2017:0054:FIN>

Det sammanlagda värdet av det rapporterade investeringsstödet under åren 2009–2017 är cirka 11,3 miljarder euro. Ungefär 80 % av detta belopp användes för att uppgradera och utrusta infrastruktur, medan resten av investeringarna gällde ren teknik eller diversifiering av utbudet.

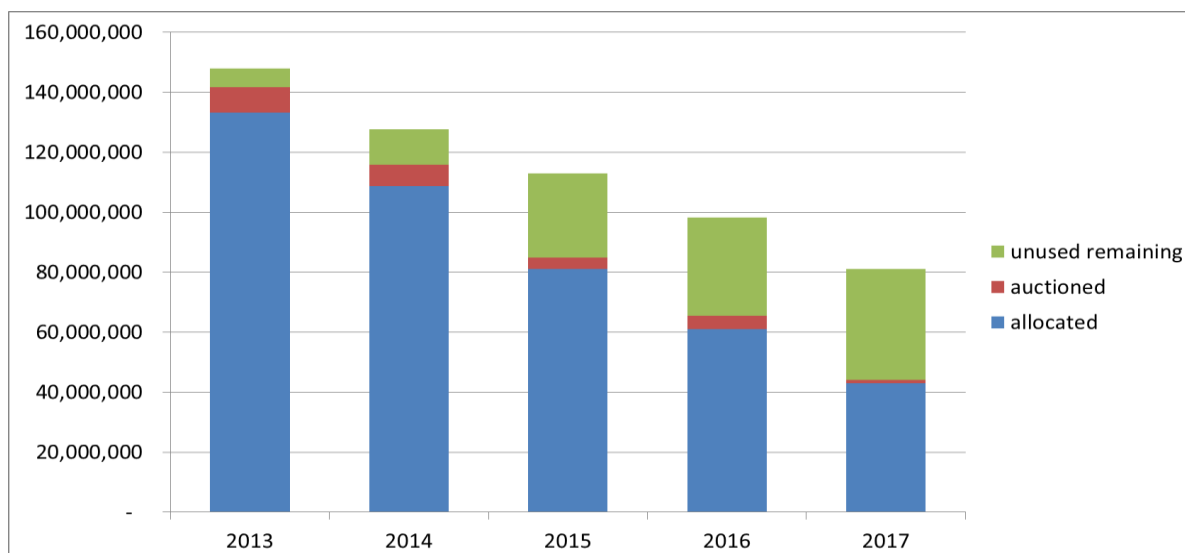
Icke tilldelade utsläppsrätter får auktioneras eller, enligt bestämmelserna i det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem, tilldelas under perioden 2021–2030 till investeringar som har valts ut enligt artikel 10c genom konkurrensutsatta anbudsförfaranden (se avsnitt 2.3). Det antal utsläppsrätter som har tilldelats under perioden 2013–2017 framgår av figur 2.

Figur 2: Utsläppsrätter som har tilldelats gratis enligt artikel 10c

Figur 3 visar i vilken utsträckning utsläppsrätter enligt artikel 10c har tilldelats, lagts till auktionerna eller fortfarande är outnyttjade (varken tilldelade eller tillagda till auktionerna). Till exempel har omkring 113 miljoner av de utsläppsrätter som i enlighet med artikel 10c dragits av från Polens andel av de utsläppsrätter som ska auktioneras mellan 2013 och 2017 ännu inte tilldelats eller lagts till i auktionerna.

Figur 3: Fördelning av utsläppsrätter (tilldelade, auktionerade, återstående outnyttjade)

	Tilldelade utsläppsrätter
	Auktionerade utsläppsrätter
	Återstående outnyttjade utsläppsrätter

Tabell 6 visar antalet utsläppsrätter enligt artikel 10c för åren fram till 2017 som har auktionerats under perioden 2013–2017, samt antalet återstående outnyttjade utsläppsrätter. Tabellens sista kolumn visar hur många utsläppsrätter hittills som får överföras och tilldelas under perioden 2021–2030 till investeringar som har valts ut genom konkurrensutsatta anbudsförfaranden.

Tabell 6: Hanteringen av outnyttjade utsläppsrätter enligt artikel 10c 2013–2017

Medlemsstat	Antal utsläppsrätter enligt artikel 10c som har auktionerats (miljoner)	Antal återstående outnyttjade utsläppsrätter ⁴⁷ (miljoner)
BG	7,8	1,1
CY	0,0	0,0
CZ	0,2	0,2
EE	0,3	0,4
HU	0	0,9
LT	0,7	0,4
PL	0,0	113,3
RO	12,4	4,4
Summa	21,4	119,6

4.1.3 Internationella reduktionsenheter

Deltagarna i EU:s utsläppshandelssystem kan använda internationella reduktionsenheter från Kyotoprotokollets mekanism för ren utveckling och mekanismen för gemensamt genomförande för att uppfylla en del av sina skyldigheter enligt EU:s utsläppshandelssystem fram till 2020*. Dessa reduktionsenheter är finansiella instrument som motsvarar ett ton mindre koldioxid i atmosfären till följd av ett projekt för minskade utsläpp. Under fas 3 överlämnas reduktionsenheter inte längre direkt, men går att byta mot utsläppsrätter när som helst under kalenderåret.

Det finns ett antal kvalitativa normer för hur deltagarna i EU:s utsläppshandelssystem får använda reduktionsenheter: kärnenergiprojekt och besknings- eller återbeskningsprojekt ger inga reduktionsenheter och nya projekt som registreras efter 2012 måste genomföras i de minst utvecklade länderna. Det finns också regler om det maximala antal reduktionsenheter som får användas för fasta anläggningar och luftfartsgsoperatörer**.

Enligt bestämmelserna i det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem ska internationella reduktionsenheter inte längre användas för efterlevnaden av EU:s utsläppshandelssystem under nästa handelsperiod.

* Projekt inom ramen för båda mekanismerna, för ren utveckling respektive gemensamt genomförande, genererar reduktionsenheter enligt Kyotoprotokollet: certifierade utsläppsminskningar (CER) respektive utsläppsminskningenheter (ERU). Enligt kommissionens förordning (EU) nr 389/2013 bör utsläppsminskningenheter som utfärdas av tredjeländer som inte har infört rättsligt bindande kvantifierade utsläppsmål för 2013–2020 enligt Dohaändringen av Kyotoprotokollet eller som inte har deponerat ett ratifikationsinstrument för denna ändring endast hållas i unionsregistret om det har certifierats att de avser utsläppsminskningar som fastställts ha ägt rum före 2013.

** Kommissionens förordning (EU) nr 1123/2013 av den 8 november 2013 om fastställande av rätten till internationella reduktionsenheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, EUT L 299, 9.11.2013, s. 32.

Den exakta mängden internationella reduktionsenheter för faserna 2 och 3 (2008–2020) kommer delvis att bero på mängden framtida verifierade utsläpp, men marknadsanalytiker bedömer att det kommer att röra sig om ungefär 1,6 miljarder reduktionsenheter. Per den 30 juni 2018 har sammanlagt 1,49 miljarder internationella reduktionsenheter använts eller utbytt, vilket motsvarar över 90 % av det uppskattade maximalt tillåtna antalet.

En komplett översikt över utbytet av internationella reduktionsenheter finns i tillägg 3 till bilagan.

4.2 Efterfrågan: utsläppsrätter som har tagits ur omlopp

Utsläppen av växthusgaser från anläggningar som deltog i EU:s utsläppshandelssystem 2017 uppskattas ha ökat något, med 0,18 % jämfört med 2016 enligt uppgifterna i unionsregistret. Denna ökning är visserligen ett trendbrott i utvecklingen med minskande utsläpp sedan systemets tredje handelsperiod inleddes 2013, men den kan förklaras med en tillväxt i real BNP med 2,4 %, vilket är mer än under något annat år sedan periodens början.

Tabell 7: Verifierade utsläpp (miljoner ton koldioxidekvivalenter)

År	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Verifierade totala utsläpp	1 904	1 867	1 908	1 814	1 803	1 751	1 754
Förändring jämfört med år x-1	-1,8 %	-2 %	2,2 %	-4,9 %	-0,6 %	-2,9 %	0,2 %
Verifierade utsläpp från energisektorn	1,155	1,153	1,101	1,011	1,005	957	949
Förändring jämfört med år x-1		-0,2 %	-4,5 %	-8,1 %	-0,6 %	-4,8 %	-0,8 %
Verifierade utsläpp från industrianläggningar	749	714	807	803	798	794	805
Förändring jämfört med år x-1		-4,7 %	13,1 %	-0,6 %	-0,6 %	-0,5 %	1,4 %
Real BNP⁴⁸-tillväxt EU-28	1,7 %	-0,5 %	0,2 %	1,7 %	2,2 %	1,9 %	2,4 %

BNP-uppgifter som rapporterats på

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tec00115>

(hämtade i juli 2018). Verifierade utsläpp från luftfarten rapporteras separat i avsnitt 5.

Som framgår av tabellen drevs utsläppsökningen framför allt av industrin, medan utsläppen från energisektorn minskade något.

Antalet utsläppsrätter som har annullerats på frivillig basis 2017 uppgår till 84 827. Totalt har 300 181 frivilligt annullerade utsläppsrätter registrerats fram till utgången av juni 2018.

⁴⁸ BNP-uppgifter som rapporterats på

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tec00115>

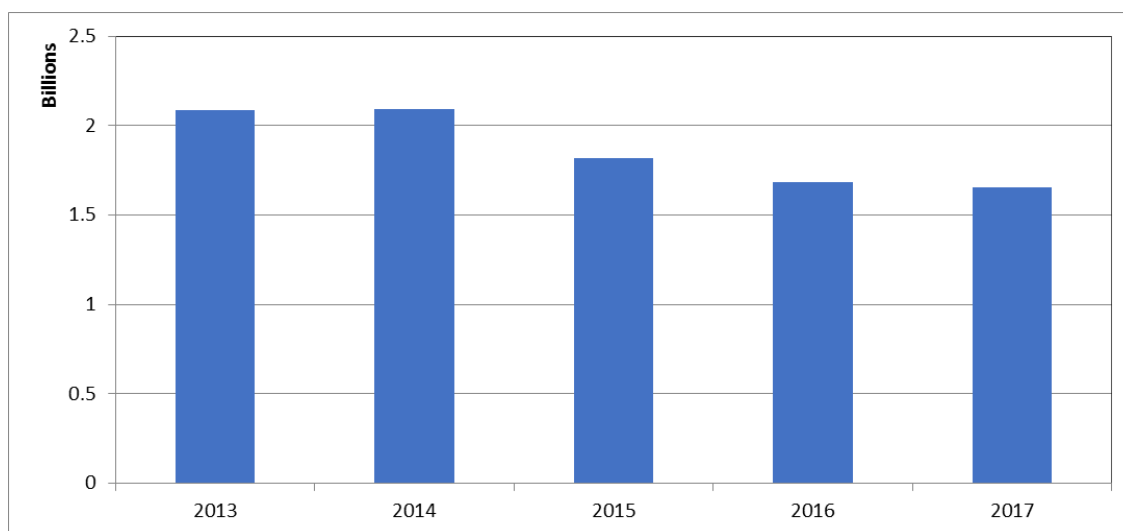
(hämtade i juli 2018)

4.3 Balansera tillgång och efterfrågan

Det rådde en stor strukturell obalans mellan tillgång och efterfrågan i EU:s utsläppshandelssystem när fas 3 inleddes 2013, motsvarande 2,1 miljarder utsläppsrätter. Överskottet har minskat stadigt under den nuvarande handelsperioden. Det var stabilt under 2014 och minskade kraftigt till 1,78 miljarder utsläppsrätter 2015, 1,69 miljarder utsläppsrätter 2016 och 1,65 miljarder utsläppsrätter 2017. Detta innebär en sammanlagd minskning på nästan en halv miljard under tre år. Minskningen avspeglar effekten av den senareläggingsåtgärd⁴⁹ som genomfördes under 2014–2016, som delvis har uppvägs av minskande utsläpp under perioden 2013–2016.

I figur 4 visas utvecklingen av överskottet på den europeiska koldioxidmarknaden fram till slutet av 2017.

Figur 4: Utveckling av överskottet på den europeiska koldioxidmarknaden 2013–2017

För att komma åt den strukturella obalansen mellan tillgång och efterfrågan på utsläppsrätter inrättades en reserv för marknadsstabilitet 2015⁵⁰ för att göra auktionstillgången på utsläppsrätter mer flexibel. Reserven kommer att tas i funktion 2019.

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1359/2013/EU av den 17 december 2013 om ändring av direktiv 2003/87/EG vad gäller att förtydliga bestämmelserna om tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser, EUT L 343, 19.12.2013, s. 1.

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/1814 av den 6 oktober 2015 om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem och om ändring av direktiv 2003/87/EG, EUT L 264, 9.10.2015, s. 1.

Ett nyckelbegrepp för reserven för marknadsstabilitet är det totala antalet utsläppsrätter i omlopp. Utsläppsrätter ska läggas till reserven om det totala antalet utsläppsrätter i omlopp ligger över ett visst tak (833 miljoner utsläppsrätter) och ska tas ut från reserven om antalet är lägre än ett visst förutbestämt tröskelvärde (mindre än 400 miljoner utsläppsrätter)*. På så sätt ska reserven för marknadsstabilitet ta upp eller frisläppa utsläppsrätter om det totala antalet utsläppsrätter i omlopp ligger utanför ett fastställt intervall. Senarelagda och så kallade icke tilldelade utsläppsrätter** ska också läggas till reserven.

Det totala antal utsläppsrätter i omlopp som är relevant för att fastställa in- och utflödet i reserven för marknadsstabilitet beräknas med följande formel:

Totalt antal utsläppsrätter i omlopp = tillgång – (efterfrågan + utsläppsrätter i reserven för marknadsstabilitet)

De tillgångs- och efterfrågekomponenter som används i formeln beskrivs närmare i tabell 1 i tillägg 4 till bilagan.

* Eller när åtgärder vidtas i enlighet med artikel 29a i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem.

** Icke tilldelade utsläppsrätter är utsläppsrätter som inte har tilldelats enligt artikel 10a.7 i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem, det vill säga utsläppsrätter som ligger kvar i reserven för nya deltagare och som är en följd av tillämpningen av artikel 10a.19 och 10a.20, det vill säga utsläppsrätter som har avsatts för gratis tilldelning till anläggningar men som inte har tilldelats på grund av att driften har lagts ned helt eller delvis, eller att kapaciteten har minskats avsevärt. Faktiska ”icke tilldelade” utsläppsrätter som beror på tillämpning av den relevanta koldioxidläckagefaktorn för sektorer som inte ingår i koldioxidläckageförteckningen under nuvarande period, samt alla utsläppsrätter som inte har tilldelats enligt artikel 10c i utsläppshandelsdirektivet, kommer inte att läggas till i marknadsstabilitetsreserven enligt artikel 1.3 i beslut (EU) 2015/1814. Sådana utsläppsrätter omfattas därför inte (se s. 225 i konsekvensbedömningen (SWD(2015) 135 final)) som åtföljer förslaget om revidering av utsläppshandelssystemet under fas 4.

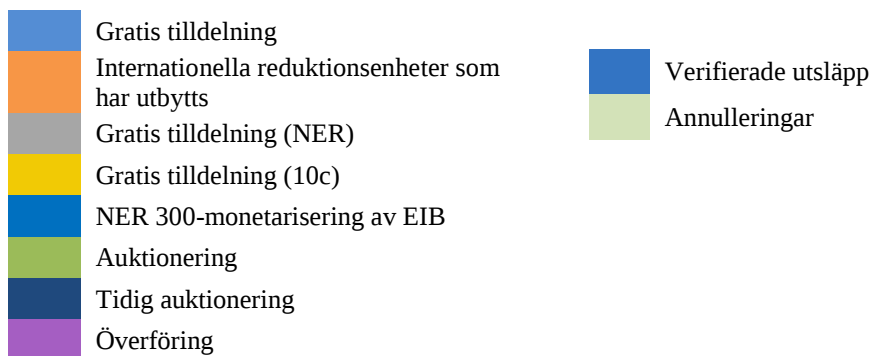
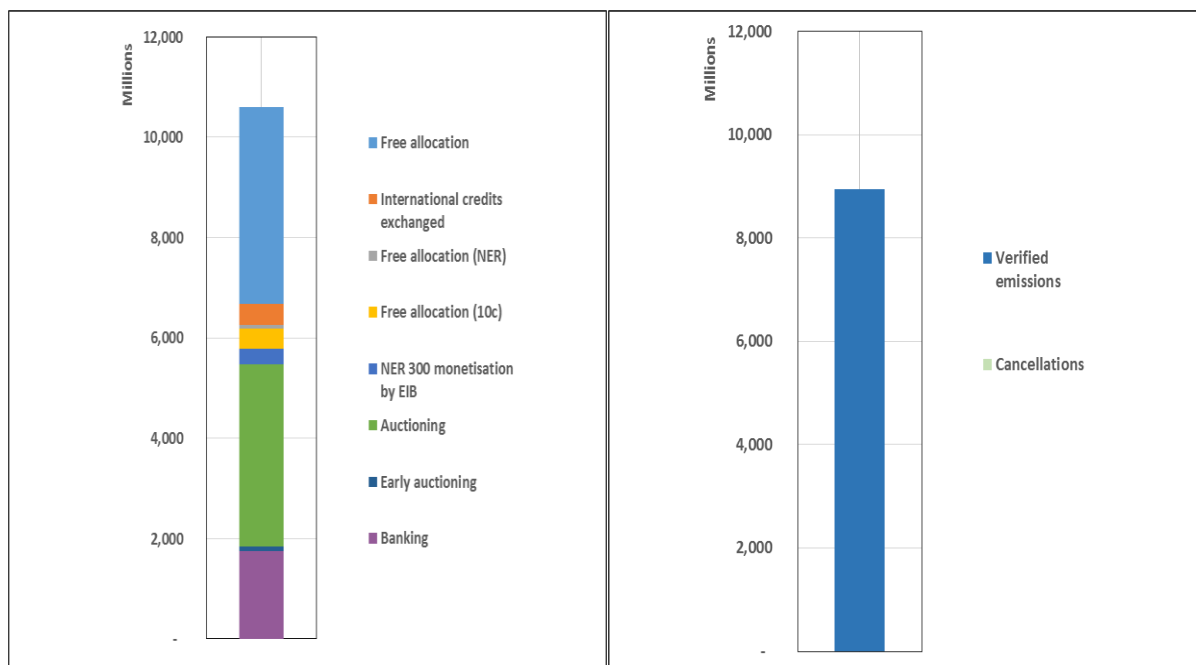
I rapporten om koldioxidmarknaden går det att konsolidera de siffror för tillgång och efterfrågan som offentliggörs enligt tidsplanen för de rapporter som ska offentliggöras i enlighet med direktivet om EU:s utsläppshandelssystem och dess tillämpningsföreskrifter. Denna tidsplan, relevanta uppgifter och omfattning beskrivs i tabell 2 i tillägg 4 till bilagan. Tillgång och efterfrågan under 2017 framgår av figur 5. Relevanta uppgifter har också publicerats i meddelandet om det totala antalet utsläppsrätter i omlopp avseende reserven för marknadsstabilitet⁵¹.

⁵¹ C(2018) 2801 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2018_2801_en.pdf

Figur 5: Kumulativ tillgång och efterfrågan fram till utgången av 2017

Tillgång (kumulativ, i miljoner)

Efterfrågan (kumulativ, i miljoner)

Som förberedelse inför att reserven för marknadsstabilitet tas i drift 2019 har kommissionen regelbundet från mitten av maj 2017⁵² offentliggjort det sammanlagda antalet utsläppsrätter i omlopp för det föregående året. Det sammanlagda antalet utsläppsrätter offentliggjordes för andra gången i maj 2018 och uppgick till 1 654 574 598 utsläppsrätter⁵³. Offentliggörandet 2018 kommer för första gången att leda till att utsläppsrätter placeras i reserven för marknadsstabilitet, vilket kommer att minska auktionsvolymen för de första åtta månaderna 2019.

Det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem innebär två väsentliga ändringar i funktionen hos reserven för marknadsstabilitet (se även avsnitt 2.1). För det första har den

⁵² C(2017) 3228 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2017_3228_en.pdf

⁵³ C(2018) 2801 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2018_2801_en.pdf

andel av det sammanlagda antalet utsläppsrätter i omlopp som ska placeras i reserven från 2019 till 2023 fördubblats från 12 % till 24 %. Det betyder att överskottet kommer att minskas betydligt snabbare. För det andra kommer utsläppsrätter i reserven för marknadsstabilitet som överskrider föregående års auktionsvolym inte längre att vara giltiga från och med 2023.

På grundval av det sammanlagda antalet utsläppsrätter i omlopp 2018 och den reviderade lagstiftningen kommer 2019 års auktionsvolymen därför att minskas med nästan 265 miljoner utsläppsrätter under de första åtta månaderna 2019, vilket motsvarar 16 % av överskottet. Det betyder att under de första åtta månaderna 2019 kommer ungefär 40 % färre utsläppsrätter att auktioneras än under motsvarande period 2018. I tillägg 7 finns uppgifter om medlemsstaternas bidrag till reserven för marknadsstabilitet från januari till augusti 2019, baserat på auktionsvolymen för 2019.

5. LUFFTART

Luftfartssektorn har ingått i EU:s utsläppshandelssystem sedan 2012. Den ursprungliga lagstiftningen omfattade alla flygningar in i och ut ur Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). EU begränsade emellertid skyldigheterna till flygningar inom EES under perioden 2012–2016, i syfte att stödja Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) utveckling av en global åtgärd för att minska utsläppen från luftfarten.

I oktober 2016 antog Icaos församling en resolution om systemet för kompensation för och minskning av koldioxidutsläpp inom internationell luftfart (Corsia), som ska börja tillämpas 2021. Corsia är tänkt att vara ett system för kompensation för koldioxidutsläpp med målet att stabilisera utsläppen från den internationella luftfarten på 2020 års nivåer. Mot bakgrund av detta ändrades direktivet om EU:s utsläppshandelssystem 2017 för att förlänga den EES-interna räckvidden för luftfarten fram till 2023.

I väntan på att Icao ska anta de relevanta Corsiainstrumenten och efterföljande beslut av EU om en eventuell tillämpning av Corsia i EU och för att fortsätta att driva på den internationella processen, beslutade EU 2017 att förlänga det nuvarande undantaget från skyldigheterna enligt EU:s utsläppshandelssystem för flygningar till och från tredjeländer fram till och med den 31 december 2023, vilket kan komma att omprövas.⁵⁴ Den nuvarande EES-interna räckvidden bibehålls alltså fram till och med 2023. Därefter skulle räckvidden återgå till sin ursprungliga ”heltäckande omfattning”, förutsatt att det inte görs en omprövning.

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2392 av den 13 december 2017 om ändring av direktiv 2003/87/EG för att förlänga nuvarande begränsningar i tillämpningsområdet för luftfartsverksamhet och förbereda för genomförande av en global marknadsbaserad åtgärd från och med 2021, EUT L 350, 29.12.2017, s. 7.

Enligt det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem ska kommissionen dessutom rapportera till Europaparlamentet och rådet om metoder för att genomföra Corsia i EU-lagstiftningen genom en revidering av direktivet. Det föreskrivs också att den linjära minskningsfaktorn på 2,2 % ska tillämpas på utsläppsrätter för luftfart från och med 2021.

Under 2017 utfärdades utsläppsrätter i linje med den EES-interna räckvidden. Tilldelningen av gratis utsläppsrätter uppgick till strax över 33,1 miljoner utsläppsrätter. Detta omfattar gratis tilldelning (lite drygt 32,0 miljoner utsläppsrätter) och nästan 1,1 miljoner gratis utsläppsrätter som tilldelas från den särskilda reserven för snabbväxande operatörer och nya aktörer. Tilldelningarna från denna reserv dubblas under 2017–2020 eftersom de gäller hela perioden 2013–2020.

När det gäller utvecklingen av luftfartens utsläpp fortsatte de verifierade utsläppen att öka 2017 och uppgick till 64,2 miljoner ton koldioxid, en ökning med 4,5 % jämfört med 2016.

Omkring 4,7 miljoner utsläppsrätter auktionerades under perioden januari till december 2017.

I tabell 8 visas en sammanfattning av verifierade utsläpp, gratis tilldelningar och auktioneringsvolymer för luftfartssektorn sedan starten av fas 3.

Tabell 8: Verifierade utsläpp och tilldelningar till luftfartssektorn

År	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Verifierade utsläpp (miljoner ton koldioxidekvivalenter)	53,5	54,8	57,1	61,5	64,2	
Förändring av verifierade utsläpp jämfört med år x-1		2,5 %	4,1 %	7,6 %	4,5 %	
Gratis tilldelning (EU28 + EES- och Eftastaterna, miljoner utsläppsrätter)⁵⁵	32,5	32,4	32,2	32,0	32,0	
Gratis tilldelning från den särskilda reserven för snabbväxande operatörer och nya aktörer (miljoner utsläppsrätter)	0	0	0	0	1,1	1,1
Volymer auktionerade utsläppsrätter (i miljoner)	0	9,3	16,4	5,9	4,7	1,9 ⁵⁶

⁵⁵ Dessa siffror tar inte hänsyn till nedläggningar av luftfartygsoperatörer.

⁵⁶ Fram till utgången av juni 2018.

Volymerna auktionerade utsläppsrätter för luftfart under perioden 2013–2015 återspeglar medlagstiftarens beslut 2013 att ”stoppa klockan”⁵⁷ och begränsa skyldigheterna när det gäller klimatförändringar till enbart flygningar inom EES. Luftfartssektorns efterlevnad sköts upp för 2012 och 2013. De senarelagda volymerna för 2012 auktionerades alltså 2014, medan efterlevnaden avseende luftfartens utsläpp 2013 och 2014 genomfördes under januari–april 2015.

6. MARKNADSÖVERSIKT

Enligt det nya direktivet om marknader för finansiella instrument* (Mifid 2) klassificeras utsläppsrätter som finansiella instrument från och med den 3 januari 2018. Detta innebär att de regler som är tillämpliga på traditionella finansiella marknader (de som omfattar handel med koldioxidderivat på ledande plattformar eller OTC-derivat) också ska tillämpas på spotsegmentet av den sekundära koldioxidmarknaden (transaktioner i utsläppsrätter för omedelbar leverans på den sekundära marknaden). Detta segment får därmed samma ställning som derivatmarknaden när det gäller transparens, investerarskydd och integritet. Tillsynen på den primära marknaden omfattas fortfarande av auktioneringsförordningen, utom frågor som handlar om marknadsmissbruk.

Dessutom är andra delar av lagstiftningen om finansiella marknader tillämpliga genom hänvisningar till Mifid 2-definitioner av finansiella instrument. Detta gäller särskilt förordningen om marknadsmissbruk**, som omfattar transaktioner och beteenden som berör utsläppsrätter både på primära och på sekundära marknader. På liknande sätt kommer en hänvisning till Mifid 2 i direktivet om bekämpning av penningtvätt*** att göra det obligatoriskt för koldioxidhandlare med Mifid-licens att göra kundkontroller på den sekundära spotmarknaden för utsläppsrätter. ****

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU.

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG.

*** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG.

**** Kundkontroller är redan obligatoriska på den primära marknaden och på den sekundära marknaden för utsläppsderivat.

⁵⁷ Europaparlamentets och rådets beslut 377/2013/EU av den 24 april 2013 om tillfälligt undantag från direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen. Text av betydelse för EES. EUT L 113, 25.4.2013, s. 1.

I Mifid 2 och förordningen om marknadsmissbruk, som båda antogs 2014, föreskrivs vissa anpassningar av den allmänna ordningen efter de särskilda egenskaperna för koldioxidmarknaden (se rapporten om koldioxidmarknaden 2015)⁵⁸.

Flera åtgärder som reglerar detaljerade aspekter av bestämmelserna i Mifid 2⁵⁹ och förordningen om marknadsmissbruk⁶⁰ antogs under perioden 2016–2018.

6.1 Utsläppsrätternas rättsliga egenskaper och skattebehandling

Utsläppsrätters rättsliga egenskaper och deras skattebehandling varierar mellan länderna, eftersom dessa båda aspekter inte fastställs i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem. Länderna är skyldiga att årligen rapportera om de nationella system som rör utsläppsrätternas rättsliga egenskaper och deras skattebehandling i sina artikel 21-rapporter. Trots avsaknaden av harmonisering har det utvecklats en mogen och mycket likvid marknad under det senaste årtiondet. Den nuvarande rättsliga ramen skapar den rättsliga grund som krävs för en transparent och likvid koldioxidmarknad samtidigt som den säkerställer marknadens stabilitet och integritet.

De rättsliga egenskaperna hos utsläppsrätter i olika länder varierar från att de betraktas som finansiella instrument och immateriella tillgångar till att de är äganderätter och råvaror. Enligt artikel 21-rapporterna 2018 har minst fem deltagande länder (Italien, Irland, Norge, Sverige och Tyskland) infört eller planerat förändringar av sin nationella lagstiftning, främst i fråga om genomförandet av Mifid 2⁶¹.

När det gäller skattebehandlingen av utsläppsrätterna rapporterar endast tre länder att moms tas ut på utfärdandet av utsläppsrätter. Däremot tas moms ut på transaktioner med utsläppsrätter på den sekundära marknaden i de flesta deltagande länderna (alla utom Cypern, Estland, Island och Liechtenstein).

En majoritet av länderna anger att de tillämpar metoden för omvänd skattskyldighet på inhemska transaktioner som berör utsläppsrätter. Undantaget för omvänd skattskyldighet innebär att ansvaret för att betala momsen flyttas från säljaren till köparen av en vara eller en tjänst och är ett effektivt skydd mot momsbedrägerier. I november 2018 antog rådet en ändring⁶² av direktiv 2006/112/EG (momsdirektivet) för att förlänga tillämpningen av

⁵⁸ COM(2015) 576 final,

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/strategies/progress/docs/com_2015_576_annex_1_cover_en.pdf

⁵⁹ https://ec.europa.eu/info/law/markets-financial-instruments-mifid-ii-directive-2014-65-eu/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en

⁶⁰ https://ec.europa.eu/info/law/market-abuse-regulation-eu-no-596-2014/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en

⁶¹ Mifid 2-klassificeringen av utsläppsrätter under finansiella instrument på EU-nivå innebär inte automatiskt att utsläppsrätterna måste klassificeras om enligt nationell lag, eftersom syftet med klassificeringen är att tillämpa EU:s förordning om finansiella marknader och inte att hantera utsläppsrätternas rättsliga egenskaper (på privaträttslig grund) eller deras behandling i redovisningen.

⁶² Rådets direktiv (EU) 2018/1695 av den 6 november 2018 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller perioden för frivillig tillämpning av förfarandet för omvänd

undantaget efter utgången av 2018, fram till den 30 juni 2022. Medlemsstaterna uppmuntras att fortsätta att tillämpa metoden för omvänd skattskyldighet för att ge ett fortsatt tillräckligt skydd för koldioxidmarknaden.

Utsläppsrätter för bolag kan beskattas ytterligare (till exempel genom en bolagsskatt). Sexton länder uppgav att ingen sådan beskattning fanns.

7. ÖVERVAKNING, RAPPORTERING OCH VERIFIERING AV UTSLÄPP

Kraven på övervakning, rapportering och verifiering i EU:s utsläppshandelssystem harmoniseras i förordningen om övervakning och rapportering* och förordningen om ackreditering och verifiering**.

Övervakningssystemet i EU:s utsläppshandelssystem är utformat som ett antal ”byggklossar” som ger verksamhetsutövarna stor flexibilitet för att skapa kostnadseffektivitet och samtidigt uppnå hög tillförlitlighet i uppgifterna om de utsläpp som övervakas. Därför tillåts flera övervakningsmetoder (”beräkningsbaserade” eller ”mätningbaserade” och i undantagsfall ”alternativa metoder”). Metoderna får kombineras för enskilda delar av en anläggning. När det gäller luftfartygsoperatörer är endast beräkningsbaserade metoder genomförbara, där bränsleförbrukningen är den centrala parameter som ska fastställas för de flygningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. Kravet på att anläggningar och luftfartygsoperatörer ska ha en övervakningsplan som är godkänd av den behöriga myndigheten på grundval av förordningen om övervakning och rapportering förhindrar att övervakningsmetoderna väljs godtyckligt och varierar över tid.

Genom förordningen om ackreditering och verifiering för fas 3 och därefter har det införts en EU-omfattande harmoniserad metod för ackrediteringen av kontrollörer. Kontrollörer som är en juridisk person måste ackrediteras av ett nationellt ackrediteringsorgan för att kunna utföra kontroller i enlighet med förordningen. Detta enhetliga ackrediteringssystem har den fördelen att kontrollörer genom ömsesidigt erkännande kan arbeta i alla deltagande länder och på så sätt dra full nytta av den inre marknaden och bidra till tillräcklig kapacitet generellt.

* Kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 av den 21 juni 2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, EUT L 181, 12.7.2012, s. 30.

** Kommissionens förordning (EU) nr 600/2012 av den 21 juni 2012 om verifiering av rapporter om utsläpp av växthusgaser och tonkilometer och ackreditering av kontrollörer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, EUT L 181, 12.7.2012, s. 1.

betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 282, 12.11.2018, s. 5).

7.1 Allmän utveckling

Kommissionen fortsätter att uppmuntra till förbättringar i ländernas genomförande av förordningen om övervakning och rapportering och förordningen om verifiering och ackreditering, baserat på de riktlinjer och mallar som tillhandahålls⁶³.

Erfarenheten av genomförandet av dessa båda förordningar har visat att reglerna för övervakning, rapportering, verifiering och ackreditering behöver förbättras, förtydligas och förenklas ytterligare för att främja harmonisering, minska den administrativa bördan för operatörerna och de deltagande länderna och effektivisera systemet ytterligare.

I februari 2017 inleddes ett samråd med de deltagande länderna inför en uppdatering av dessa två förordningar i syfte att förbereda för fas 4 i EU:s utsläppshandelssystem och förbättra och förenkla processerna för övervakning, rapportering, verifiering och ackreditering.

Efterlevnadssystemet har effektiviserats genom att förordningen om övervakning och rapportering ger länderna möjlighet att göra elektronisk rapportering obligatorisk. Under 2018 rapporterade 16 deltagande länder att de använde elektroniska mallar eller särskilda filformat för övervakningsplaner, utsläppsrapporter, verifieringsrapporter och/eller förbättringsrapporter med utgångspunkt i de minimikrav som kommissionen fastställt. Tolv deltagande länder rapporterar att de använder någon form av automatiskt it-system för rapportering enligt EU:s utsläppshandelssystem.

7.2 Övervakningen i praktiken

Enligt de artikel 21-rapporter som har lämnats 2018 använder de flesta anläggningar den beräkningsbaserade metoden⁶⁴. Endast 179 anläggningar (1,7 %) i 23 länder uppgavs använda system för kontinuerlig mätning av utsläpp. Dessa var mest frekventa i Tyskland, Frankrike och Tjeckien. Antalet länder är oförändrat jämfört med förra året, men totalt är det 29 fler anläggningar som använder denna metod.

Endast elva länder angav att alternativa metoder används av sammanlagt 36 anläggningar som omfattade omkring 3,4 miljoner ton koldioxid (jämfört med 5,1 miljoner ton föregående år). En anläggning i Nederländerna svarar för 35 % av de totala utsläpp som rapporterades där alternativa metoder används.

Det stora flertalet anläggningar uppfyller kraven för miniminivåerna⁶⁵ i förordningen om övervakning och rapportering. Endast 106 anläggningar i kategori C (en mer än föregående år), dvs. 13,7 % (jämfört med 13 % föregående år), angavs avvika i fråga om minst en

⁶³ Mallar och riktlinjer för tillämpning av förordningen om övervakning och rapportering och förordningen om ackreditering finns här: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_en#tab-0-1

⁶⁴ Den främsta anledningen är att den mätningbaserade metoden kräver stora resurser och kunskaper för att man kontinuerligt ska kunna mäta koncentrationen av relevanta växthusgaser. Många mindre operatörer har inte dessa resurser och kunskaper.

⁶⁵ Enligt kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 ska alla verksamhetsutövare nå vissa miniminivåer. Stora utsläppskällor måste nå högre nivåer (till exempel högre tillförlitlighet i uppgifterna), medan mindre utsläppskällor omfattas av mindre stränga krav av kostnadseffektivitetsskäl.

parameter från kravet på att de högsta nivåerna ska tillämpas för de viktigaste bränsle-/materialmängderna. Dessa avvikelser är endast tillåtna om verksamhetsutövaren visar att den högsta nivån inte är tekniskt möjlig eller leder till orimliga kostnader. Om dessa villkor inte längre gäller måste verksamhetsutövarna förbättra sina övervakningssystem. Under rapporteringsperioden 2013 angavs det att 16 % av det totala antalet anläggningar i kategori C inte tillämpade de högsta nivåerna på ett eller annat sätt. Således har det skett en förbättring av tillämpningen av de högsta nivåerna för anläggningar i kategori C sedan fas 3 inleddes.

På liknande sätt visar rapporterna från 23 deltagande länder att totalt 21 % av anläggningarna i kategori B avviker från standardkraven om övervakning och rapportering i något avseende jämfört med 22 % föregående år och 26 % året dessförinnan. Även detta tyder på en stadig förbättring av antalet anläggningar som uppfyller de högsta nivåkraven.

7.3 Ackrediterad verifiering

Det totala antalet kontrollörer rapporteras inte i artikel 21-rapporterna, men en rimlig uppskattning på basis av det antal som är ackrediterade för förbränning (ackrediteringens primära omfattning) är att det fanns minst 124 olika ackrediterade kontrollörer för kontrollerna under 2017. På luftfartsområdet visar artikel 21-rapporterna 2018 att det fanns 46 enskilda ackrediterade kontrollörer 2017. Det europeiska ackrediteringssamarbetet (EA) tillhandahåller en central länk till relevanta nationella ackrediteringsorgan och deras förteckningar över kontrollörer som har ackrediterats inom EU:s utsläppshandelssystem⁶⁶.

Det ömsesidiga erkännandet av kontrollörer mellan de deltagande länderna fungerar väl: 26 länder angav att minst en utländsk kontrollör är verksam inom deras territorium.

Kontrollörernas efterlevnad av förordningen om ackreditering och verifiering konstateras vara god. Polen rapporterade att ackrediteringen hade upphävts för en kontrollör, medan två länder (Polen och Tjeckien) rapporterade att ackrediteringen hade återkallats för en respektive två kontrollörer under 2017. Detta ska jämföras med en upphävd och en återkallad ackreditering under 2016 och inga rapporterade fall av upphävda eller återkallade ackrediteringar för 2015. Polen var det enda land som rapporterade att omfattningen för två kontrollörers ackreditering hade begränsats under 2017, jämfört med en sådan begränsning för en kontrollör 2016 och fyra länder som rapporterade sådana begränsningar för fem kontrollörer 2015.

Nio länder rapporterade inkomna klagomål på kontrollörerna under året (ett mer än föregående år). Det totala antalet klagomål minskade dock med 12 %. Av de mottagna klagomålen uppgavs 95 % vara lösta (i likhet med föregående år, då motsvarande andel var

⁶⁶ EA:s lista med kontaktuppgifter för nationella ackrediteringsorgan som ackrediterar kontrollörer inom EU:s utsläppshandelssystem: <http://www.european-accreditation.org/information/national-accreditation-bodies-having-been-successfully-peer-evaluated-by-ea>

96 %). Tolv länder rapporterade bristande efterlevnad hos kontrollörerna i fråga om informationsutbytet mellan de nationella ackrediteringsorganen och de behöriga myndigheterna (jämfört med nio föregående år).

8. ÖVERSIKT ÖVER ADMINISTRATIVA ORDNINGAR

De länder som deltar i EU:s utsläppshandelssystem använder olika metoder när det gäller vilka behöriga myndigheter som är ansvariga för att tillämpa systemet. I vissa länder deltar flera lokala myndigheter, medan andra har mycket mer centraliserade system.

Inga väsentliga förändringar av de administrativa ordningarna i de deltagande länderna har konstaterats sedan föregående rapporteringsperiod. Enligt de artikel 21-rapporter som lämnades 2018 var i genomsnitt fem behöriga myndigheter delaktiga i tillämpningen av EU:s utsläppshandelssystem i varje land.⁶⁷ När det gäller samordningen mellan myndigheterna används olika verktyg och metoder, såsom rättsliga instrument för central förvaltning av övervakningsplaner eller utsläppsrapporter (i 13 länder), bindande instruktioner och vägledning från en central behörig myndighet till lokala myndigheter (i nio länder), regelbundna möten med arbetsgrupper eller mellan myndigheter (i 15 länder) och gemensamma it-plattformar (i elva länder). Åtta länder (Cypern, Estland, Irland, Island, Italien, Liechtenstein, Luxemburg och Malta) angav att de inte använde sig av något av de ovanstående verktygen.

När det gäller administrativa avgifter som länderna tar ut (för tillståndsgivning och godkända övervakningsplaner) angav 14 länder 2018 att de inte tar ut några avgifter för verksamhetsutövare (Cypern, Estland, Frankrike, Grekland, Irland, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Slovakien, Sverige och Tyskland), precis som föregående år. Luftfartygsoperatörer betalar inga avgifter i 15 länder (Belgien, Cypern, Estland, Grekland, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Slovakien, Spanien, Sverige, Tjeckien och Tyskland), vilket också är oförändrat jämfört med föregående år. Avgifterna varierar kraftigt från land till land och beroende av tjänsterna i fråga. Avgifterna för tillstånd och godkännanden av övervakningsplaner för anläggningar varierar till exempel mellan 5 och 7 690 euro, och avgifterna för godkännanden av övervakningsplaner inom luftfarten varierar mellan 5 och 2 400 euro.

De deltagande ländernas system är i stort sett effektiva, eftersom de är anpassade efter respektive lands administrativa organisation. Kommunikationen mellan de lokala myndigheterna och utbytet av bästa metoder mellan behöriga myndigheter, bland annat genom regelefterlevnadsforumet för EU:s utsläppshandelssystem och den årliga efterlevnadskonferensen för EU:s utsläppshandelssystem, bör fortsätta att förbättras och uppmuntras.

⁶⁷ I vissa fall kan länderna rapportera flera regionala eller lokala myndigheter som en behörig myndighet.

9. EFTERLEVNAD OCH VERKSTÄLLANDE

Enligt direktivet om EU:s utsläppshandelssystem ska det tas ut en ”avgift för överskridande utsläpp” på 100 euro (indexerat) för varje ton koldioxid som släpps ut och för vilket det inte har överlämnats en utsläppsrätt i tid. Andra sanktioner vid bristande tillämpning av EU:s utsläppshandelssystem tillämpas i enlighet med nationella bestämmelser i länderna i fråga.

EU:s utsläppshandelssystem har en mycket hög grad av regelefterlevnad: varje år omfattas ungefär 99 % av utsläppen av det erforderliga antalet utsläppsrätter överlämnade i tid. Under 2017 hade omkring en procent av de anläggningar som rapporterade utsläpp underlåtit att överlämna utsläppsrätter för alla sina utsläpp när tidsfristen gick ut den 30 april 2018. Dessa anläggningar svarade för omkring 0,4 % av de utsläpp som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. Graden av efterlevnad av reglerna var också mycket stor inom luftfartssektorn: reglerna följdes av luftfartygsoperatörer som stod för 98 % av de utsläpp från luftfarten som omfattas av systemet.

De behöriga myndigheterna gör fortsatt olika efterlevnadskontroller av de årliga utsläppsrapporterna. Enligt uppgifterna i de artikel 21-rapporter som lämnades in 2018 kontrollerade alla deltagande länder 100 % av de årliga utsläppsrapporterna för att se att de var fullständiga och internt konsekventa (utom Frankrike, 99 %, Spanien, 95 %, Storbritannien, 59 %, och Sverige, 3 %). Rapporterna visar också att i genomsnitt i länderna genomgick nästan 80 % av rapporterna kontroller av överensstämmelse med övervakningsplanerna (samtliga länder) och att omkring 74 % kontrollerades mot tilldelningsuppgifter (alla länder utom Finland, Italien, Malta, Norge och Sverige). Tjugofyra länder angav att de också dubbelkontrollerar mot andra uppgifter.

De artikel 21-rapporter som lämnades in 2018 visar att de behöriga myndigheterna i 15 länder gjorde försiktiga uppskattningar av totalt 131 anläggningars utsläpp. Av dessa rapporterades emellertid 79 av Storbritannien för utsläpp under tidigare år, baserat på operatörernas meddelanden om nyligen upptäckta tidigare fel. Om uppgifterna från Storbritannien räknas av från de totala siffrorna för 2017 rapporterades försiktiga uppskattningar av utsläppen från 52 anläggningar (cirka 0,5 % av det totala antalet anläggningar), jämfört med 57 anläggningar (0,5 %) 2016 och 45 anläggningar (0,4 %) 2015. De rapporterade utsläppen från dessa anläggningar var 2,8 miljoner ton koldioxid 2017 (jämfört med 1,9 miljoner ton föregående år och 8,3 miljoner ton året dessförinnan), cirka 0,2 % av de totala utsläppen (jämfört med 0,1 % för 2016 och 0,5 % för 2015). De vanligaste skäl som angavs för försiktiga uppskattningar var att utsläppsrapporter saknades per den 31 mars eller att utsläppsrapporterna inte helt uppfyllde kraven i förordningen om övervakning och rapportering och förordningen om ackreditering och verifiering.

På luftfartsområdet rapporterades försiktiga uppskattningar på grund av saknade uppgifter av åtta länder, avseende 33 luftfartygsoperatörer (6,1 % av det totala antalet) och 0,8 % av

utsläppen från luftfarten. Detta ska jämföras med 18 luftfartygsoperatörer (3,5 %) rapporterade av fyra länder föregående år.

De behöriga myndigheternas kontroller är också viktiga för att komplettera kontrollörernas arbete. För 2017 bekräftade alla länder att de utför ytterligare kontroller av anläggningar. De flesta länderna har liknande tillvägagångssätt när det gäller luftfartygsoperatörer (utom Cypern, Grekland, Italien, Liechtenstein och Rumänien). De flesta länder (alla utom Grekland, Italien, Luxemburg, Malta och Sverige) rapporterade att de hade gjort kontroller på plats vid anläggningar under 2017.

För 2017 rapporterades tillämpning av avgifter för överskridande utsläpp för 30 anläggningar i nio länder (en i Belgien, tre i Bulgarien, en i Frankrike, åtta i Italien, en i Polen, en i Portugal, sex i Rumänien, åtta i Storbritannien och en i Tjeckien). På luftfartsområdet rapporterades tillämpning av avgifter för överskridande utsläpp för 61 luftfartygsoperatörer (en i Frankrike, sex i Italien, en i Lettland, en i Nederländerna, en i Polen, sex i Portugal, tre i Spanien, 35 i Storbritannien och sju i Tyskland).

Nio länder bekräftade att påföljder (utöver avgifter för överskridande utsläpp) har utdömts under rapporteringsperioden 2017. Inga fängelsestraff har rapporterats, men 73 anläggningar och 27 luftfartygsoperatörer ålades böter eller erhöll formella skrivelser eller slutliga varningsskrivelser med ett totalt ekonomiskt värde på 37,8 miljoner euro⁶⁸.

De vanligaste rapporterade överträdelserna 2017 var underlåtenhet att rapportera kapacitetsförändring (24 fall), underlåtenhet att lämna in en verifierad årlig utsläppsrapport inom tidsfristen (23 fall), avsaknad av tillstånd (17 fall) och underlåtenhet att följa en godkänd övervakningsplan (elva fall).

En femte verifieringsomgång för EU:s utsläppshandelssystem inleddes i början av 2018. Syftet är att upptäcka problem i efterlevnaden av EU:s utsläppshandelssystem hos de deltagande länderna och hjälpa dem att förbättra sitt genomförande av EU:s utsläppshandelssystem genom att kartlägga förbättringsalternativ, bästa praxis och utbildningsbehov. Den nya verifieringsomgången ska utgå från den föregående utvärderingen 2014 och från den granskning av efterlevnaden som utförts inom ramen för stödprojektet för övervakning, rapportering, verifiering och ackreditering inom EU:s utsläppshandelssystem 2015–2016, där åtgärdsplaner togs fram för att ge de deltagande länderna stöd i efterlevnaden av EU:s utsläppshandelssystem.

En viktig nyhet i den nya utvärderingen är ett kunskapstest där en företrädare från en behörig myndighet i varje land ska granska ett exempel på en övervakningsplan, en årlig utsläppsrapport och andra rapporter från en anläggning. Dessutom ska en uppsättning handlingar för övervakning, rapportering, verifiering och ackreditering inom EU:s utsläppshandelssystem för en viss anläggning i varje land analyseras och landsspecifika undersökningar ska utformas för att komplettera bilden av hur tillståndsgivning, inspektion

⁶⁸ Detta sammanlagda belopp omfattar inte böter som har utdömts för luftfartssektorn i Portugal, eftersom de slutliga beloppen ännu inte hade fastställts på grund av de pågående påföljdsprocesserna.

och verkställande samt övervakning, rapportering, verifiering och ackreditering utförs inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem.

10. SLUTSATSER OCH UTSIKTER

Den viktigaste utvecklingen under det senaste året har varit beslutet om en långtgående reform av EU:s utsläppshandelssystem inför nästa handelsperiod. Genom reformen kommer EU:s utsläppshandelssystem att kunna bidra till att EU:s klimatmål för 2030 uppnås och till att EU ska kunna uppfylla sina åtaganden inom ramen för Parisavtalet. Det reformerade utsläppshandelssystemet kommer att leda till att utsläppen minskar med 43 % fram till 2030, samtidigt som den europeiska industrins konkurrenskraft skyddas. Dessutom kommer systemet att stödja energisektorn och industrin i samband med innovations- och investeringsutmaningar vid omställningen till en koldioxidsnål ekonomi. Efter beslutet om den reviderade lagstiftningen ligger fokus nu på att genomföra de nya bestämmelserna innan fas 4 inleds. Arbetet med genomförandet pågår för fullt, särskilt i fråga om koldioxidläckage, gratis tilldelning och innovationsfonden (se tillägg 6).

De lagstiftningsändringar som beslutats under senare år för att ta itu med överskottet av utsläppsrätter har också börjat ge resultat. Överskottet av utsläppsrätter har redan minskat kraftigt, framför allt till följd av senareläggningar och nådde under 2017 sin lägsta nivå sedan fas 3 inleddes. Detta års andra offentliggörande av överskottsindikatorn för reserven för marknadsstabilitet kommer för första gången att utlösa en överföring av utsläppsrätter till reserven. Tillsammans med de förstärkta åtgärderna i det reformerade utsläppshandelssystemet kommer detta att minska auktioneringsvolymen för de första åtta månaderna 2019 med cirka 40 % jämfört med motsvarande volym 2018. Till följd av att antalet utsläppsrätter som ska placeras i reserven under dess första fem år i drift har fördubblats, väntas överskottet fortsätta att minska avsevärt under de kommande åren. Framstegen inom dessa områden har ingett ökat förtroende hos marknadsdeltagarna, vilket framgår av den förstärkta prissignalen för koldioxid under det senaste året.

Viktiga framsteg har också gjorts på luftfartsområdet. För att hålla takten uppe i den internationella processen med att införa ett globalt system för att begränsa utsläppen från luftfarten och för att underlätta dess framtida genomförande i EU, har den EES-interna räckvidden för luftfarten förlängts fram till 2023. Ambitionsnivån har också höjts. Från och med 2021 kommer samma linjära minskningsfaktor som för anläggningar också för första gången att tillämpas på luftfarten. Taket för utsläppsrätter för luftfart kommer därmed att sänkas med 2,2 % per år.

Även under det femte året av fas 3 har strukturen för EU:s utsläppshandelssystem varit stabil och den administrativa organisationen hos medlemsländerna har visat sig vara effektiv. Den övergripande nivån på insynen, investerarskyddet och integriteten i koldioxidmarknaden har dessutom höjts i och med att utsläppsrätter har klassificerats som finansiella instrument enligt de nya reglerna för finansiella marknader. Det har också tagits ett viktigt steg för att fortsätta att skydda EU:s koldioxidmarknad mot momsbedrägerier i och med antagandet av en ändring av momsdirektivet för att förlänga tillämpningen av undantaget för omvänd betalningsskyldighet efter utgången av 2018.

Det förstärkta utsläppshandelssystemet visar också vikten av ett aktivt samarbete med andra lagstiftare och partner utanför Europa som utvecklar eller genomför koldioxidmarknader.

Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka den europeiska koldioxidmarknaden och lämna nästa rapport i slutet av 2019.

BILAGA

Tillägg 1

Tabell 1: Antal gratis utsläppsrätter som har tilldelats för modernisering av elsektorn

	Antal gratis utsläppsrätter som har begärts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 10c				
Medlemsstat	2013	2014	2015	2016	2017
BG	11 009 416	9 779 243	8 259 680	6 593 238	3 812 436
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538
CZ	25 285 353	22 383 398	20 623 005	15 831 329	11 681 994
EE	5 135 166	4 401 568	3 667 975	2 934 380	2 055 614
HU	7 047 255 ⁶⁹	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.
LT	322 449	297 113	269 475	237 230	200 379
PL	65 992 703	52 920 889	43 594 320	31 621 148	21 752 908
RO	15 748 011	8 591 461	9 210 797	7 189 961	6 222 255
Summa	133 059 430	100 568 867	87 532 554	65 990 706	46 985 124

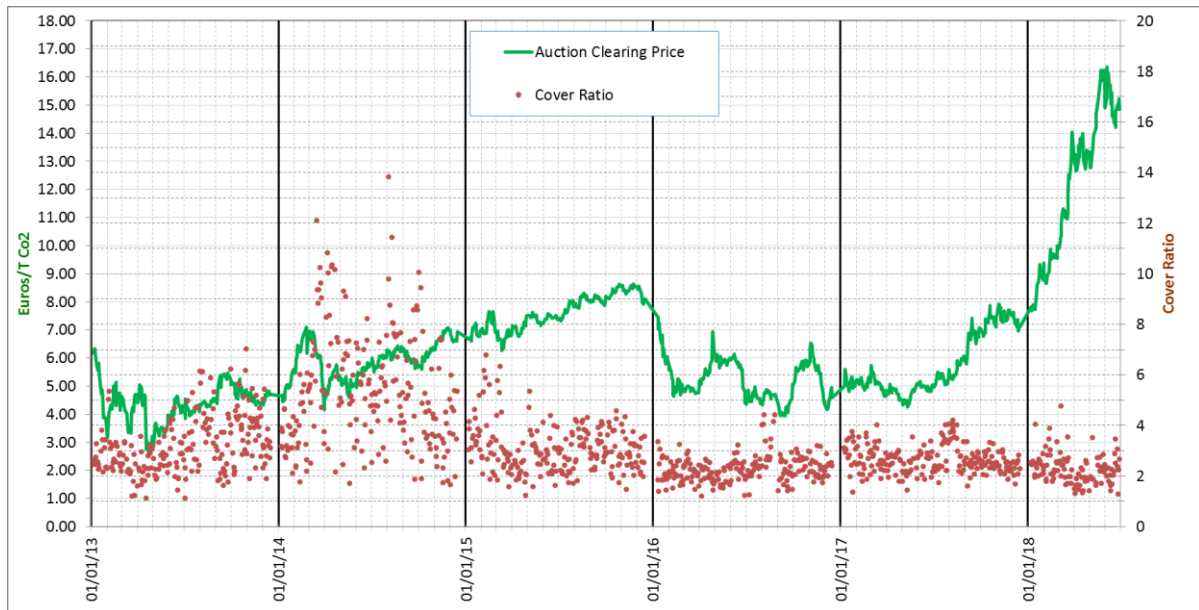
Tabell 2: Maximalt antal gratis utsläppsrätter per år med undantaget från full auktionering för energisektorn

Medlemsstat	Högsta antal utsläppsrätter per år							
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Summa
BG	13 542 000	11 607 428	9 672 857	7 738 286	5 803 714	3 869 143	1 934 571	54 167 999
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538	935 657	575 789	10 975 978
CZ	26 916 667	23 071 429	19 226 191	15 380 953	11 535 714	7 690 476	3 845 238	107 666 668
EE	5 288 827	4 533 280	3 777 733	3 022 187	2 266 640	1 511 093	755 547	21 155 307
HU	7 047 255	0	0	0	0	0	0	7 047 255
LT	582 373	536 615	486 698	428 460	361 903	287 027	170 552	2 853 628
PL	77 816 756	72 258 416	66 700 076	60 030 069	52 248 393	43 355 049	32 238 370	404 647 129
RO	17 852 479	15 302 125	12 751 771	10 201 417	7 651 063	5 100 708	2 550 354	71 409 917
Summa	151 565 434	129 504 488	114 522 628	98 384 792	81 126 965	62 749 153	42 070 421	679 923 881

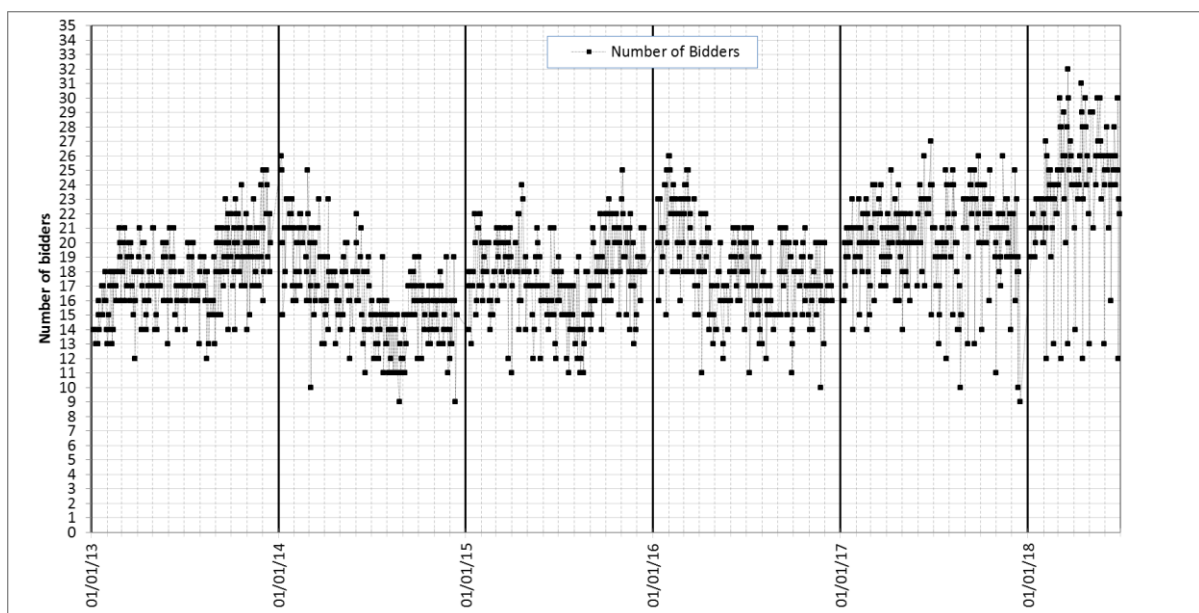
⁶⁹ Ungern utnyttjade endast undantaget i artikel 10c under 2013.

Tillägg 2

Figur 1: Översikt över auktioner för allmänna utsläppsrätter från 2013 till den 30 juni 2018

— Auktionspris
• Täckningsgrad

Tillägg 3

Tabell 1: Sammanfattning av internationella reduktionsenheter som har utbyttts fram till utgången av juni 2018

Internationella reduktionsenheter som har utbyttts fram till utgången av juni 2018	miljoner	procent	Internationella reduktionsenheter som utbyttts till och med den 30 juni 2018	miljoner	procent
CER	243,66	55,91 %	ERU	192,07	44,09 %
Kina	181,41	74,45 %	Ukraina	147,69	76,89 %
Indien	15,78	6,48 %	Ryssland	32,06	16,69 %
Uzbekistan	9,44	3,87 %	Polen	2,82	1,46 %
Brasilien	5,27	2,16 %	Tyskland	1,65	0,85 %
Chile	3,16	1,30 %	Frankrike	1,24	0,64 %
Korea	2,93	1,20 %	Bulgarien	0,50	0,26 %
Mexiko	2,86	1,17 %	Övriga	6,11	3,21 %
Övriga	22,81	9,36 %			
SUMMA CER och ERU	435,73	100 %			

Tillägg 4

Tabell 1: Delar i tillgång och efterfrågan i utsläppshandelssystemet

Del	Tillgång eller efterfrågan?	Offentliggörande	Uppdatering och osäkerhet
Totalt antal som har överförts från fas 2	Tillgång	Rapport om koldioxidmarknaden	Ingen uppdatering väntas eftersom fas 2 är slut. Slutlig siffra.
Tidiga fas 3-auktioner	Tillgång	Webbplatsen för generaldirektoratet för klimatpolitik, EEX och ICE:s webbplatser	Ingår inte i det totala antal som har överförts från fas 2. Slutliga siffror.
Utsläppsrätter för NER300	Tillgång	EIB:s webbplats	300 miljoner utsläppsrätter monetariserades 2012–2014. Slutliga siffror.

Luftfartsauktioner	Tillgång	Webbplatsen för generaldirektoratet för klimatpolitik, EEX och ICE:s webbplatser	Nej – justeringar återspeglas i volymerna för det efterföljande året. Auktionerna för 2013 och 2014 hölls under 2015.
Fas 3-auktioner	Tillgång	Webbplatsen för generaldirektoratet för klimatpolitik, EEX och ICE:s webbplatser	Nej – siffran revideras inte. Utsläppsrätter som (t.ex. på grund av förseningar i starten av auktionering för vissa medlemsstater, t.ex. för EES-Efta) som inte har tagits med i auktioner kan emellertid auktioneras efterföljande år.
Gratis tilldelning (NIM)	Tillgång	EUTL, tabeller	Dessa siffror uppdateras under året. – Medlemsstaterna kanske gör sena inlämningar för föregående år, eller den faktiska tilldelningen kan vara lägre än den mängd som ursprungligen förutsågs. EUTL ger en tillförlitlig lägesbild av faktisk tilldelning.
Gratis tilldelning (NER)	Tillgång	EUTL, tabeller	
Gratis tilldelning (luftfart)	Tillgång	EUTL, medlemsstaternas offentliggörande av tilldelningstabeller	
Gratis tilldelning (artikel 10c)	Tillgång	EUTL, statustabell	
Utsläpp (fasta anläggningar)	Efterfrågan	EUTL, regelefterlevnadsuppgifter	De uppgifter om regelefterlevnaden som offentliggjordes den 1 maj visar utsläpp och överlämnade utsläppsrätter för anläggningar som uppfyller reglerna (dvs. de anläggningar som har rapporterat för alla berörda år) ⁷⁰ .
Utsläpp (luftfart)	Efterfrågan		Kontroll av regelefterlevnad för luftfartygsoperatörer för både 2013 och 2014 genomfördes 2015.

⁷⁰ Uppgifterna om efterlevnad för föregående år kan korrigeras retroaktivt, t.ex. till följd av sena inlämningar.

Annullerade utsläppsrätter	Efterfrågan		Rapport om koldioxidmarknaden
-----------------------------------	-------------	--	-------------------------------

Tabell 2: Tidplan för publicering av uppgifter

Tidsschema	Uppgifter	Omfattning
1 januari–30 april år x	Uppdatering av gratis tilldelning till el (artikel 10c)	År x–1
1 april år x	Verifierade utsläpp Gratis tilldelning (artikel 10a.5 – NIM)	År x–1
1 maj år x	Tidsfrist för efterlevnad: verifierade utsläpp och överlämnade utsläppsrätter	År x–1
Maj/oktober år x	Internationella reduktionsenheter som har utbyts	
Sista kvartalet år x	Rapport om koldioxidmarknaden	År x–1
Januari/juli år x	Status för reserven för nya deltagare – NER-tabell	
Offentliggörs inte på EU-nivå	Gratis tilldelning till luftfart offentliggörs på medlemsstatsnivå	

Tillägg 5

Tabell 1: EU-domstolens domar som rör EU:s utsläppshandelssystemets funktionssätt under perioden juli 2017 till juni 2018

Målnummer	Berörd lagstiftning	Parter	Bakgrund till målet	Datum	Domstolens dom
C-302/17	Direktiv 2003/87/EG	PPC Power a.s. mot finansdirektoratet i Slovakien, skattekontoret för valda skattskyldiga	Begäran om förhandsavgörande: Är det förenligt med direktiv 2003/87/EG att beskatta utsläppsrätter som tilldelats gratis och som inte har utnyttjats eller har överlåtits?	12.4.2018	Skatten är inte förenlig med direktivet om EU:s utsläppshandelssystem.
C-229/17	Direktiv 2003/87/EG. Beslut 2011/278/EU.	Evonik Degussa GmbH mot Tyskland	Begäran om förhandsavgörande: Omfattar definitionen av ”produktion av vätgas” i den mening som avses i bilaga I till beslut 2011/278/EU isolering av vätgas som redan ingår i en	17.5.2018	Nej, definitionen av ”produktion av vätgas” i den mening som avses i bilaga I till beslut 2011/278/EU omfattar inte isolering av vätgas som redan ingår i en gasblandning.

			gasblandning?		
Mål C-577/16	Direktiv 2003/87/EG. Beslut 2011/278/EU .	Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH mot Tyskland	Begäran om förhandsavgörande: Omfattar artikel 1 i direktiv 2003/87/EG produktionen av polymerer i anläggningar med en produktionskapacitet på mer än 100 ton? Om så är fallet, kan en sådan anläggning få gratis tilldelning trots att medlemsstaten i fråga inte tog med denna verksamhet i sin nationella lagstiftning om att införliva direktivet?	28.2.2 018	En anläggning för produktion av polymerer, särskilt i form av polykarbonat, som erhåller den värme som krävs för den produktionen från en tredjepartsanläggning, omfattas inte av EU:s utsläppshandelssystem, eftersom den inte genererar några direkta koldioxidutsläpp.
C-572/16	Direktiv 2003/87/EG. Beslut 2011/278/EU .	INEOS Köln GmbH mot Tyskland	Begäran om förhandsavgörande: Är det förenligt med direktiv 2003/87/EG och beslut 2011/278/EU att Tyskland fastställer en tidsfrist för operatörer att lämna in ansökningar om gratis tilldelning av utsläppsrätter till den nationella behöriga myndigheten? Får de inlämnade ansökningarna rättas efter tidsfristens utgång?	22.2.2 018	Direktiv 2003/87/EG och beslut 2011/278/EU utgör inget hinder för nationella bestämmelser i vilka det föreskrivs en sådan tidsfrist för att lämna in ansökan om gratis tilldelning och att den sökande inte ges någon möjlighet att korrigera sin ansökan efter utgången av den tidsfristen.
Mål C-80/16	Direktiv 2003/87/EG, beslut 2011/278/EU	ArcelorMittal Atlantique et Lorraine mot Frankrikes ministerium för ekologi, hållbar utveckling och energi	Giltighet hos metoden för att fastställa produktriktmärket för råjärn	26.7.2 017	Domstolen bekräftade giltigheten i kommissionens metod för att fastställa riktmärken för råjärn och sintrad malm (se även C-180/15 och C-506/14).
Mål C-5/16	Beslut 2015/1814/EU.	Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	Polen ifrågasatte antagningsförfarandet för och innehållet i beslut 2015/1814/EU om inrättande av reserven för marknadsstabilitet och begärde att beslutet skulle ogiltigförklaras. Polen hävdade att beslutet är en åtgärd som väsentligt påverkar en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning och borde ha antagits enhälligt av rådet i enlighet med artikel 192.2 första stycket i EUF-fördraget.	21.6.2 018	Domstolen avvisade talan.

Mål C-58/17	Beslut 2011/278/EU	INEOS Köln GmbH mot Tyskland	Begäran om förhandsavgörande: Omfattar definitionen av ”delanläggning med processutsläpp” i artikel 3 h i beslut 2011/278/EU enbart ofullständigt oxiderat kol i gasform eller omfattar den även ofullständigt oxiderat kol i flytande form?	18.1.2018	Domstolen konstaterade att det går att utesluta ofullständigt oxiderat kol i flytande form från definitionen av processutsläpp.
-------------	--------------------	------------------------------	--	-----------	---

Tillägg 6

Tabell 1: Lägesrapport för genomförandet av fas 4 av EU:s utsläppshandelssystem

Åtgärd	Syfte	Typ av rättsakt	Tidsplan för antagande
Förteckning över koldioxidläckage för 2021–2030	Inrättar den nya förteckningen över koldioxidläckage för fas 4 i EU:s utsläppshandelssystem, baserat på kriterierna för att fastställa vilka sektorer som har en avsevärd exponering för risken för koldioxidläckage	Delegerad akt	Första kvartalet 2019
Översyn av reglerna för gratis tilldelning för 2021–2030	En översyn av kommissionens beslut 2011/278/EU om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter för att anpassa det efter det nya rättsliga sammanhanget för fas 4	Delegerad akt	December 2018
Justering av gratis tilldelning till följd av förändringar i produktionen	Utformning av lösningarna för att genomföra justeringar av nivån på tilldelningen av gratis utsläppsrätter för anläggningar på grundval av höjningar eller sänkningar i produktionsnivån på mer än 15 % i genomsnitt under en tvåårsperiod	Genomförandeakt	2019
Uppdatering av riktmärkesvärdena för gratis tilldelning för 2021–2025	Fastställande av uppdaterade riktmärken för 2021–2025 på grundval av de uppgifter som medlemsstaterna har lämnat in för åren 2016 och 2017.	Genomförandeakt	2020
Inrättande av innovationsfonden	Fastställande av reglerna för innovationsfondens verksamhet, däribland urvalsförfarandet och kriterierna.	Delegerad akt	2019
Inrättande av moderniseringsfonden	Fastställande av reglerna för moderniseringsfondens verksamhet.	Genomförandeakt	2020
Översyn av förordning (EU) nr 389/2013 (förordningen om ett unionsregister)	Fastställande av kraven för unionsregistret för fas 4 i form av standardiserade elektroniska databaser som innehåller gemensamma dataelement för att spåra utfärdande, innehav, överföring och annullering av utsläppsrätter samt införa bestämmelser om allmän tillgång och konfidentialitet.	Delegerad akt	Första kvartalet 2019

Ändring av förordning (EU) nr 1031/2010 (auktioneringsförordningen)	Möjliggöra auktioneringen av de första 50 miljoner utsläppsrätter för innovationsfonden som tagits från reserven för marknadsstabilitet under 2020.	Delegerad akt	Oktober 2018
Översyn av förordning (EU) nr 1031/2010 (auktioneringsförordningen)	Ändring av vissa aspekter av auktioneringsförfarandet för att genomföra krav för fas 4, framför allt för att möjliggöra auktionering av utsläppsrätter för innovationsfonden och moderniseringsfonden och för att avspejla klassificeringen av utsläppsrätter i EU:s utsläppshandelssystem som finansiella instrument enligt direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument (Mifid 2).	Delegerad akt	2019
Översyn av förordning (EU) nr 601/2012 om övervakning och rapportering	Förenkla, förbättra och förtydliga övervaknings- och rapporteringsreglerna och minska den administrativa bördan, med utgångspunkt i erfarenheterna av genomförandet under fas 3.	Genomförandeakt	Fjärde kvartalet 2018
Översyn av förordning (EU) nr 600/2012 om verifiering och ackreditering	Förenkla, förbättra och förtydliga ackrediterings- och verifieringsreglerna och minska den administrativa bördan så mycket som möjligt, med utgångspunkt i erfarenheterna av genomförandet under fas 3.	Genomförandeakt	Fjärde kvartalet 2018
Riktlinjer för statligt stöd inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter 2021–2030	Översyn av EU:s riktlinjer för statligt stöd inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter inför fas 4 för att ta hänsyn till de nya bestämmelser om förbättrad insyn och rapportering som införs genom det reviderade direktivet om EU:s utsläppshandelssystem för stödordningar för kompensation för indirekta koldioxidkostnader.	Meddelande från kommissionen	2020

Aktuell situation
Planerade
Pågående
Genomförda

Tillägg 7

Tabell 1: Medlemsstaternas bidrag till reserven för marknadsstabilitet januari–augusti 2019

Medlemsstat/EES Eftastat	Bidrag till reserven för marknadsstabilitet⁷¹ (januari–augusti 2019)
Österrike	3 956 898
Belgien	6 564 219
Bulgarien	5 528 107
Kroatien	1 076 583
Cypern	621 854
Tjeckien	10 270 545
Danmark	3 560 260
Estland	1 936 082
Finland	4 753 029
Frankrike	15 563 476
Tyskland	56 922 669
Grekland	8 455 757
Ungern	3 410 242
Island	110 959
Irland	2 660 749
Italien	26 868 005
Lettland	576 962
Lichtenstein	2 483
Litauen	1 194 802
Luxemburg	311 575
Malta	236 516
Nederländerna	9 526 964
Norge	2 209 564
Polen	26 186 345
Portugal	4 318 892
Rumänien	9 960 187
Slovakien	3 168 128
Slovenien	1 051 738
Spanien	21 772 019
Sverige	2 304 582
Storbritannien	29 651 746
Summa	264 731 936

⁷¹ Kommissionens meddelande C(2018) 2801 final av den 15 maj 2018, tillgängligt på https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2018_2801_en.pdf, offentliggjort enligt Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/1814 av den 6 oktober 2015 (nedan kallat *beslutet om en reserv för marknadsstabilitet*).